

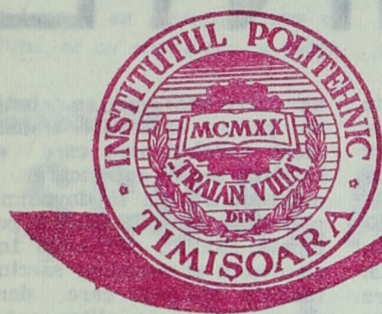
UN NOU AN UNIVERSITAR!

Deschiderea noului an universitar s-a făcut sub semnul entuziasmului și adevinatei studenției la marele program de ridicare pe o treaptă superioară a conștiinței întregului popor. Așa cum ne-am obișnuit, prezența tovarășilor NICOLAE CEAUȘESCU (București), Paul Niculescu-Mizil (Timișoara), Manea Mănescu (Craiova), Gheorghe Pană (Brașov), Gheorghe Rădulescu (Galați), Virgil Trofin (Tirgu-Mureș), Ilie Verdet (Iași), Dumitru Popescu (Cluj) ilustrează odată mai mult preocuparea partidului pentru dezvoltarea învățământului nostru superior, pentru dialogul deschis cu studențimea.

Nu trebuie să uităm nici un moment că sîntem comuniști, că am pornit la transformarea revoluționară a lumii și că aceasta ne cere să veghem permanent la afirmarea în toate domeniile de activitate a concepțiilor și principiilor comuniste.

NICOLAE CEAUȘESCU.

Din cuvîntarea la mîtingul de pe platoul noului Institut Politehnic București, la deschiderea anului universitar.

Micron

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara

Anul III

nr. 4(21)

Septembrie - 1971

16 pagini

PAUL NICULESCU-MIZIL

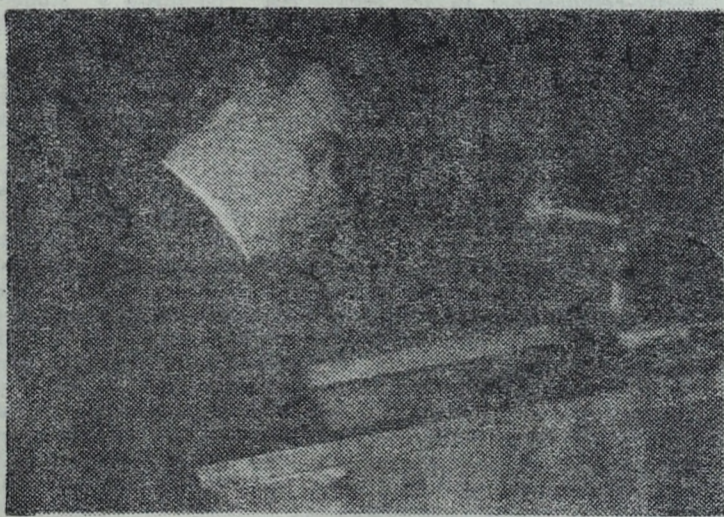
MEMBRU AL COMITETULUI EXECUTIV, AL PREZIDIULUI PERMANENT, SECRETAR AL C.C. AL P.C.R. : De pe poziții comuniste.

Noi concepem societatea pe care o constrăim și mai ales societatea de mine, comunistă, ca o societate care se bazează pe știință, pe tehnică, pe cultura cea mai înaintată, care se clădește pe tot ce a acumulat valoros omenirea în toate aceste domenii, pe un nivel înalt de instruire, de cunoștințe tehnice și științifice, pe un nivel înalt de conștiință a poporului român.

...de fiecare dată cînd vin în acest oraș, încerc o satisfacție deosebită constatînd an de an dezvoltarea Timișoarei ca unul din puternicele centre de știință, de învățămînt și cultură ale patriei noastre socialiste.

Consider că există o puternică forță de cercetare științifică și tehnică în acest centru universitar, care poate să dea mai mult decît a dat pînă în prezent, dacă va fi o mai bună organizare, un contact mai strîns cu acele compartimente care reprezintă comanda socială în domeniul cercetării. Aici aș dori să subliniez necesitatea de a antrena mai organizat, mai temeinic studențimea, îndeosebi studenții ultimilor ani, la activitatea de cercetare științifică pentru soluționarea problemelor care fac obiectul contractelor încheiate de institutele de învățămînt superior cu întreprinderile. Acorrea unei atenții sporite îmbunătățirii practicii, perfecționării cercetării științifice se înscrie pe linia pe care o preconizează partidul nostru

MIHAI TELESCU

În anul precedent, marcați de manifestări jubiliare prilejuite de împlinirea a 50 de ani de existență a Institutului Politehnic „Traian Vuia” și de cea de-a 25-a aniversare a institutelor agronomice și de medicină, învățămîntul superior a cunoscut — prin grija partidului și guvernului — importante înnoiri, atît sub aspectul bazei sale materiale cît și al conținutului. Noul pavilion al Facultății de mecanică, laboratorul de cercetări medicale, cel de-al 16-lea cămin studențesc, dotările cu aparatură didactică și științifică au determinat o și mai pronunțată conturare a Timișoarei ca una din cele mai dezvoltate și moderne dintre cetățile universitare ale României socialiste.

Noul an de învățămînt, pregătit în lumina hotărîrilor adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al partidului și guvern va trebui să marcheze noi pași înainte pe calea perfecționării întregii activități didactice, științifice, a procesului de educare a studenției în spirit patriotic, revoluționar, al înaltei responsabilități pentru viitorul țării, pentru progresul neîn-

de a îmbina mai strîns învățămîntul cu cercetarea și producția, pentru a face față cerințelor desfășurării tehnico-științifice contemporane.

Sîntem datori să manifestăm o deosebită răspundere pentru promovarea în întreaga activitate școlară — atît în procesul de învățămînt cît și în întreaga activitate de educație — a tot ceea ce este nou, înaintat, de pe poziții comuniste, revoluționare, să luptăm împotriva tuturor conceptelor retrograde, iraționale, aștiințifice, care constituie frîna în mersul nostru înainte, ne țin pe loc sau ne trag înapoi. Este deci nevoie să întărim și să dezvoltăm preocuparea noastră atît pentru îmbunătățirea predării științelor sociale, cît și a activității generale ideologice, de educare a studenților noștri; să întărim atenția pentru educarea în spiritul patriotismului socialist, în spiritul slujirii devotate a cauzei României socialiste, în spiritul participării cu pasiune și devotament la opera de edificare multilaterală a țării și, în același timp, în spiritul unei solidarități profunde cu țările socialiste, cu popoarele din întreaga lume în lupta lor pentru dreptate socială și națională, împotriva imperialismului, colonialismului, pentru înlăturarea oricărei forme de dominație și de exploatare a omului de către om.

Aveți, dragi tovarăși, care vă pregătiți pe băncile școlii, nobila misiune de a duce înainte flacăra progresului socialist în patria noastră, de a înfăptui cu devotament și abnegație, cu pasiune, gîndurile cele mai bune ale înaintașilor noștri, înaltele aspirații pentru care muncește și luptă astăzi poporul român — de a făuri societatea viitorului, a socialismului multilateral dezvoltat, a comunismului.

membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Județean Timiș al P.C.R. : Pași pe calea perfecționării.

tat al României socialiste. Militînd pentru a da viață acestor obiective, conducerile institutelor și facultăților, cadrele didactice, organizațiile de tineret — sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid — vor trebui să pună în centrul activității lor îndeplinirea sarcinilor ce le revin potrivit Programului de măsuri adoptat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru continua îmbunătățire a muncii politico-ideologice și cultural-educative.

Exprim convingerea că, pășind în noul an de învățămînt, cadrele didactice, cei 14.000 de studenți timișoreni — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — organizațiile de partid și asociațiile studențești vor face totul pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce le revin, astfel încît Timișoara să se afirme, cu și mai multă vigoare, ca important centru de pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii patriei și laborator al creației tehnico-științifice, puse în slujba întăririi și înfloririi României socialiste.

Prof. dr. ing. ION ANTON

membru corespondent al Academiei R.S.R., rectorul Institutului Politehnic „Traian Vuia” : Cu sentimentul răspunderii.

Acesta este al 51-lea an în care minunatul oraș, cu respectabila vîrstă de peste 700 de ani întinerește în fiecare toamnă din dorința de afirmare a noilor generații de studenți care pășesc pentru prima oară pragul facultăților. Institutul politehnic „Traian Vuia”, institut cu vechi și bogate tradiții în învățămîntul ingineresc, a dat de-a lungul celor 50 de ani de existență demni promotori ai științei românești, participanți activi la mărețele realizări ce îmbogățesc azi peisajul industrial al României socialiste. Progresul rapid al patriei noastre în ritmurile pe care partidul le-a jalonat se poate realiza numai prin competență profesională, printr-un înalt nivel de pregătire. Cine intră în facultate trebuie să plece de la convingerea fermă că este răspunzător față de societate de

a se pregăti ca un specialist cu un înalt orizont politico-ideologic. În acest sens la Institutul politehnic s-au făcut pregătiri intense pentru aplicarea în viață a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu privind legarea mai strînsă a procesului de învățămînt de practică, de viață.

Întregul corp profesoral este hotărît să-și îndeplinească în mod exemplar misiunea încredințată de partid, prețioasele indicații reieșite din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, fîntină astăzi cu prilejul deschiderii anului universitar în Capitală, de a-i ajuta pe studenți să devină nu numai buni specialiști ci și oameni cu o înaltă conștiință socialistă, participanți activi la opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu telegrama Adunării festive de deschidere a noului an universitar la Timişoara

Studentii şi cadrele didactice din Centrul universitar Timişoara, întruniţi în adunarea festivă de deschidere a noului an universitar îşi exprimă ataşamentul ferm şi dragostea fierbinte faţă de conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu dumneavoastră, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, fiu iubit al întregului nostru popor.

În cadrul vastului program elaborat de partid de făurire a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, învăţământul superior din ţara noastră cunoaşte o permanentă dezvoltare, instituturile din Timişoara beneficiază şi în anul universitar pe care îl inaugurăm de condiţii îmbunătăţite de studiu şi activitate.

Expresie a grijii nestrămutate a partidului, a conducerii sale, pentru destinele patriei noastre socialiste, măsurile privind educarea marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii — iniţiate de dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu — au găsit în minţile şi inimile noastre un ecou vibrant de totală adeziune şi hotărâre neclintită de a munci neobosit pentru traducerea lor în viaţă.

Toţi cei care învăţăm şi muncim în Centrul universitar Timişoara — profesori, studenţi, români, germani, maghiari, sârbi şi de alte naţionalităţi — asigurăm Comitetul Central al partidului, pe dumneavoastră personal, că vom depune toate eforturile pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ, pentru legarea mai strânsă a procesului de învăţământ şi a cercetării ştiinţifice de cerinţele producţiei şi ale vieţii sociale, pentru sporirea contribuţiei tuturor disciplinelor la înarmarea ştiinţifică, la lărgirea orizontului ideologic şi politic al tineretului universitar, la formarea sa multilaterală ca militant inflexibil pentru politica Partidului Comunist Român, pentru propăşirea patriei socialiste.

Organele şi organizaţiile de partid, asociaţiile studenţeşti vor milita pentru promovarea în întreaga activitate a corpului didactic şi studenţimii timişorene a spiritului revoluţionar, combativ, a atitudinii intransigente faţă de lipsuri şi fenomene negative.

Chemarea adresată de conducerea partidului tineretului şi studenţilor de a preţui eforturile şi jertfele clasei muncitoare, ale întregului popor, înfăptuirile sale în anii construcţiei socialiste, de a-şi înţelege răspunderile sociale şi a fi mereu în primele rinduri ale luptei pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului, trezeşte cele mai profunde resorturi ale conştiinţei noastre, ne mobilizează să ne pregătim şi să muncim astfel încât să putem răspunde prin fapte atenţiei cu care ne înconjoară partidul şi statul, încrederii şi speranţei ce şi le pun în noi clasa muncitoare, întregul nostru popor.

Exprimăm şi cu acest prilej ataşamentul nostru profund la politica internă şi externă a partidului şi statului, caracterizată prin grija faţă de destinele naţiunii noastre, faţă de cauza întăririi unităţii tuturor ţărilor socialiste, a forţelor revoluţionare şi progresiste din întreaga lume, în lupta împotriva imperialismului, pentru colaborare între popoare, pentru pace şi socialism.

Păşind cu încredere în noul an de învăţământ, asigurăm conducerea de partid, pe dumneavoastră personal, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că vom munci fără preget pentru a ridica la un nivel tot mai înalt învăţământul superior timişorean, întreaga noastră activitate, în spiritul indicaţiilor şi sarcinilor formulate cu atita claritate de dumneavoastră, aducându-ne astfel contribuţia la progresul multilateral, material şi spiritual al României socialiste.

O vară a CONŞTIINTEI

Ne amintim încă efervescenţa de acţiune şi gândire cu care întregul popor a sărbătorit în primăvară semicentenarul Partidului. Arătam, în numărul nostru din iunie, că remarcabilul volum de lucrări, cercetări şi sinteze în legătură cu istoria Partidului, cu realizările şi obiectivele sale, cu înţelegerea profundă a adevărilor marxism-leninismului şi aplicarea lor într-o politică internă şi externă de înalt nivel ştiinţific, servind interesele ţării noastre în particular şi ale socialismului în general, constituie în continuare un important obiect de studiu şi de dezvoltare.

Anii socialismului ne-au obişnuit însă cu depăşirea permanentă a propriilor noastre

sociale. De la cele mai înalte niveluri de concepţie şi conducere, până la ultimul post de execuţie, conştiinţa socială, socialistă trebuie să-şi exercite din plin rolul în relaţia sa dialectică cu existenţa socială. Numai astfel putem controla, domina şi dirija în continuare procesul exploziv de dezvoltare a existenţei sociale, numai astfel putem înfăptui pe pământul românesc societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Aceste documente programatice cuprind sarcini de mare răspundere pentru toate organizaţiile politice şi obşteşti, pentru toţi cetăţenii ţării. Aflate abia în faza de început a aplicării, ele au scos deja la iveală energii încă ascunse, acele rezerve niciodată epuizate

an universitar, un an hotărâtor pentru radicale transformări revoluţionare care stau în faţa şcolii superioare româneşti, trebuie să dovedim în planul activităţii noastre principale, studiul, că ne-am însuşit deplin şi conştient sarcinile, înaltele obligaţii care derivă din calitatea de viitor specialist de înaltă calificare.

Organizaţiile de tineret, asociaţiile studenţeşti, sînt chemate să asigure cadrul necesar climatului de dezbateri deschise, să participe alături de organele de învăţământ la transpunerea în viaţă a măsurilor preconizate de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU. În aceste zile, în toate grupele, în toţi anii de studiu, se desfăşoară aprofun-

Împreună cu întregul popor, studenţimea a primit cu entuziasm programul de măsuri elaborat de conducerea partidului, la iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu

realizări. Şi iată că după ce a făcut bilanţul activităţii semicentenare a partidului, după ce ne-a prezentat obiectivele sale pentru dezvoltarea României până spre sfîrşitul secolului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a expus în şedinţa din 6 iulie a Comitetului Executiv al Comitetului Central al partidului istoricele sale Propuneri de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii.

Document de o excepţională însemnătate, cele 17 puncte ale Propunerilor se constituie într-o viziune sintetică, de o copleşitoare densitate de idei, asupra întregii problematice a conştiinţei socialiste în ţara noastră. Ele au fost apoi dezvoltate la 9 iulie în Expunerea pe care tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a ţinut-o la Consfăţuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic şi al activităţii politice şi cultural-educative.

Cele două documente au provocat o adevărată reacţie în lanţ. Entuziasmul şi adeziunea cu care au fost primite şi dezbătute de întregul partid, de întregul popor, este firesc şi explicabil. Într-adevăr, existenţa socială a cunoscut în ţara noastră creşteri care au uimit lumea, constituindu-se în acel termen care ne umple inimile de mîndrie, miracolul românesc. Pe fondul unei dezvoltări generale fără precedent, avem ramuri care se dezvoltă în progresie geometrică, sub-amuri în care creşterea este exponenţială. Explozia interferată a ştiinţei şi tehnologiei a creat România modernă, cu o economie complexă, în permanent avînt. Acum, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, întreaga conducere a partidului, au apreciat că trebuie să se acţioneze în spiritul hotărîrilor Congresului al X-lea, pentru continuă dezvoltare a conştiinţei

existente pretutindeni, în fiecare constructor al socialismului, izvorînd din nefermărită încredere cu care toţi oamenii muncii, indiferent de naţionalitate, urmează politica partidului. Cunoşcînd aceste rezerve, ştiînd să le mobilizeze în folosul ţării şi al poporului, partidul nostru, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, au angajat acest vast şi complex program de conştientizare, de intensificare a participării afectiv-responsabile în tot ceea ce întreprindem, în tot ceea ce se petrece în jurul nostru.

Activitatea politico-ideologică, literatura, arta, întreaga noastră cultură, trebuie să sprijine formarea multilaterală a omului, fiindcă numai personalităţi complexe, multilaterale, stăpîne pe gândirea marxist-leninistă, pe tot ce a creat mai valoros spiritualitatea mondială, pe tradiţiile noastre proprii, însufleţite de un înalt patriotism socialist, pot înfăptui sarcinile pe care noi înşine ni le-am pus în faţă pentru edificarea noii societăţi.

Cadrul larg al democraţiei socialiste în continuă dezvoltare, unitatea moral-politică a poporului în jurul partidului, constituie premise de primă importanţă pentru dezbaterile aprofundate şi traducerea în viaţă a programului elaborat de conducerea partidului.

În remarcabila efervescenţă creatoare pe care au determinat-o documentele prezentate în iulie, tineretul se înscrie ca întotdeauna cu entuziasmul său fierbinte. Studenţimea s-a dovedit, încă din timpul verii, din timpul vacanţei, gata să treacă la îndeplinirea marilor obiective care îi stau în faţă. Brigăzile naţionale de muncă patriotică, participarea largă la activităţile organizate pe plan naţional sau local, au arătat cât de mult preţuim ideea în care ne educă partidul, prin muncă pentru muncă.

Acum, cînd a început un nou

darea importantelor documente. Nu pentru că studenţimea nu le-ar cunoaşte, ci fiindcă este necesar să discutăm pe marginea lor, să dezbaterem, în lumina lor, propriile noastre deficienţe, ca şi ceea ce trebuie întreprins pentru o radicală îmbunătăţire a activităţii, pentru ridicarea nivelului şi eficienţei activităţii politico-ideologice a asociaţiilor. Avem nevoie să găsim forme noi, şi cele mai bune, pentru educarea comunistă a studenţimii, pentru stringerea legăturilor ei cu tineretul muncitoresc, pentru dezvoltarea patriotismului socialist şi a internaţionalismului proletar, pentru bararea hotărîtă a oricăror influenţe eclectice, cosmopolite, pentru triumful concepţiei materialist-dialectice despre lume şi societate, al eticii marxiste în activitatea noastră zilnică.

Iată de ce, redacţia noastră consideră ca o obligaţie de onoare a sa, după publicarea acestui prim articol, să dezvolte în continuare ideile cuprinse în documentele de partid, să găsească noi modalităţi pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin direct, să reflecte cât mai fidel dezbaterile care au loc în asociaţiile noastre în legătură cu aceste probleme, să se facă ecoul celor mai valoroase propuneri de îmbunătăţire a muncii noastre politice, să ia ferm şi intransigent atitudine faţă de lipsurile care mai persistă.

Alături de întregul tineret, de întregul nostru popor, studenţii institutului nostru, români, germani, maghiari, sârbi, îşi exprimă şi pe această cale deplina adeziune faţă de marele program al conştiinţei, pus în faţa partidului şi poporului de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, hotărîrea de a trece neîntîrziat la îndeplinirea lui.

ADRIAN NOVAC

Acum câțiva ani, în adolescență, visam cu ochii larg deschiși la ce vom fi. Și nu puțin eram aceea care, mărturisit sau nu, doream să ajungem ingineri. Căci gândul doar de-a ne putea numi cîndva „politehniști” ni se părea a fi o mare cutezanță. Tot ce aflam referitor la Politehnica timișoreană amplifică imaginea — simbol pe care ne-o formasem despre ea: profesori eminenti, esenși creatori de „școli” și nobile tradiții, realizări de mare anvergură, prestigiu larg recunoscut în țară și-n afara ei. Și toate la un loc formau un „templu” sacru al științei, ce nu arareori ni se părea

locul pe care ni-l oferea societatea, pe care-l ocupam; am înțeles că am primit un credit social și deci moral, că trebuie să ne formăm astfel, încît să respectăm întocmai contractul social. Prin noi înșine, așa cum ne vom da societății, țării. Și am mai înțeles că nu e demnă viața ce nu-i cinstită trăită, luptînd pentru dreptate și-adevăr. Și-aceasta cu curaj dar și cu modestie.

Iar cei ce ne-au sădit în suflet aceste crezuri ne-au fost nu doar profesori și meșteri, ci și părinți, modele de viață. În cursul anilor unii ne-au părăsit, pentru totdea-

ne-au fost puternic luminați de un om, cel ce ne-a fost profesor, conducător în colectivul de catedră, iar azi maestru, părinte drag, iubit și prețuit de noi toți. Este un dar neprețuit al vieții să poți cunoaște un om adevărat. Iar cînd acesta îți călăuzește pașii în profesiune, în viață, te socotești un privilegiat al soartei. Căci flacăra nestinsă a setei de cunoaștere de perfecțiune, care la început te copleșește prin măreția ei inaccesibilă, te cuprinde pe nesimțite și deodată o simți izbucnind năvalnic. Greutățile îți se par mici, sacrificiile neînsemnate. Te simți în stare să crezi și tu. Și cauți, cu

Fiecare asociație — un colectiv angajat

Este de datoria noastră, a studenților, să oferim societății socialiste pe care poporul o construiește maximul eforturilor noastre creatoare. Dacă acest maxim se realizează la nivelul individului, este împlinit și la nivelul colectivității, al asociațiilor studențești. Numai că realizarea aceasta la nivelul fiecărui individ se atinge prin intervenția hotărîtă a colectivității. Asociația studențească poate și trebuie să devină mai mult catalizator al potențialului uman pozitiv al membrilor săi. Să recunoaștem, aceasta este o problemă complexă, va rămîne mereu complexă pentru fiecare generație. Important este să găsim la un moment dat soluția care depășește media și mobilizează spre înalțimi. Ceea ce înseamnă a aborda realist o problemă socială, pornind de la scop, prin studiul adine al posibilităților.

lul brigăzii (înseamnă obiectiv mobilizator, normarea muncii, organizare minuțioasă, depășind brigada națională nr. 5, căci e posibil).

Exemple de obiective: atelierul-școală.

b) Muncă intelectuală, în colectiv.

Colective din an, angajate în teme mari care să colaboreze urmărind un rezultat utilizabil. Numai dintr-o asociație?

Nu, și din asociații diferite. Teme? De exemplu, pentru început, utilaje ce vor funcționa în atelierul-școală ș.a.m.d.

2. În afară de muncă, un factor subiectiv de importanță majoră în întreaga existență a omului este cunoașterea esenței pozitive a experienței umane românești și universale, adică ceea ce vulgar numim încă uneori „cultură generală”.

Ce pot face asociația, biroul?

În loc de răspuns un exemplu pentru politehnică, supărător de concret, poate.

Biroul să selecteze din literatură noastră o carte ancorată puternic și matur (critic) în realizările noastre. Să invite, după ce au citit-o, și studenții din an s-o citească și ei, organizînd apoi o discuție cu autorul (nu ne refuză, am verificat practic).

Apoi încă una și, încet, încet, literatura devine prietenă pentru mai mulți, se creează o atmosferă propice dorinței de a cunoaște virturile spiritului românesc și universal. Dar de ce, în fond, cultură umanistică, să zicem, la politehnică? Nu pentru a jigni pe cei pe care nu o au încă, ci pentru că omul e mai om, pentru că înțelege mai repede și pe ceilalți, pentru că mai devreme se integrează în efortul plin de demnitate al țării.

Noi, generația noastră, cunoaștem bucuriile și necazurile popoului nostru mai mult din cărți. Da, cartea rămîne încă sute de ani fundamentul educației. Dar parcurge, în mare, aceleași etape, cu deosebirea că din ce în ce mai scurte.

Legătura cu pămîntul nostru românesc, tineretul — viitorul țării — dacă o simte în adîncul inimii, atunci va munci cu drag pentru a continua părinții și a-și crește copiii. Dar pentru a iubi țara asta trebuie s-o cunoaștem. (Sper că s-a observat, cel puțin la scriitorii noștri, că cei care au bătut-o cu piciorul, au iubit-o cel mai mult). Iată de ce locuri dragi neamului nostru — uzine, fabrici, ferme agricole, alte școli — trebuie să fie obiectivul excursiilor noastre organizate la nivelul asociațiilor, nu numai al centrului universitar sau institutului. Cei care cred că în acest sens ne lipsesc mijloace materiale sînt deja pe un drum greșit.

Sigur, subiectul **Asociația — un colectiv angajat** nu are în rîndurile de mai sus decît o schiță incompletă.

Dorim să fie un subiect de discuție deschisă. Iată de ce subliniem cîteva idei simple, parțial argumentate, cadre de asociație capabile să conducă discuții deschise în asociație și să rezolve problemele acesteia; formarea colectivului — neapărat prin activități ale acestui colectiv. Desigur, s-a observat că nu e vorba de o rezolvare instantanee; problemele muncii de o profunzime educațională deosebită nu pot avea decît soluții mereu perfectibile.

ION BOLDEA
președintele Consiliului U.A.S.
de la Institutul politehnic
„Traian Vuia” din Timișoara

ȘCOALA POLITEHNICĂ simbol și existență

de neatins.

Și totuși, am bătut la poarta sa. Cît am putut de tare. Dar nu din îngîmfare, ci pentru a ne da noi înșine curaj... Unii am fost primiți, iar alții nu... Eram studenți la Politehnică! Fără să ni se fi împărțit vreo „taină”, ni se părea — și poate chiar așa era că sintem alții. Căci visul nostru arzător de liceeni s-a împlinit, iar Școala, din simbol temut și totodată admirat, rîvnit, era de-acum și-a noastră.

Am fost primiți cu dragoste, dar și cu exigență. Și rînd pe rînd am cunoscut și pe aceia care și-au închinat viața muncii și deopotrivă, nouă: cercetători, profesori, academicieni. Unii mai tineri, iar alții — aducînd peste decenii mesajul începutului de existență al unei Școli.

Și așa am cunoscut viața celor ce-au fost întii, a generațiilor care au urmat pînă la noi. Și-am înțeles că schimbul pentru „mîine” sîntem noi, prin tradiție moștenitori, prin inovație și cutezanță — continuatori. Ne-am înțeles menirea ca studenți, precum și

una, lăsînd în suflet goluri ce nu se vor mai umple. Dar și nădejdi, prin tot ce au lăsat în urma lor, prin tot ce-au fost ei înșiși. Căci în îndoielile ce ni le-au mărturisit ne regăseam cu propriile îndoieli, în reușitele lor întrezăream eventualele noastre reușite viitoare. Și asta ajută, dar mai ales îndeamnă să continui și să crezi. Iar prin ce ne-au lăsat, am înțeles că istoria acestei Școli e vie, că trecutul e prezent, că numai oamenii se duc...

Apoi am absolvit. Sămînța aruncată prin noi a încolțit și înflorit unde ne-am dus prin țară. Adică peste tot. Drept confirmare a ceea ce credeam absolut noi, ca elevi, a ceea ce conferă titlul obținut la această Școală. Iar unii am rămas pe mai departe, pentru-a ucenici și-a încerca să ne realizăm încă un vis, cel mare, de-o viață.

Au mai trecut cîteva ani. Privind în urma noastră distingem tot mai bine conturate acele străduințe și împrejurări ce ne-au permis să ajungem, azi, aici. Și dintre ele faptul că aceste străduințe

îndirjire, cu pasiune. Nu mai contează oboseala, tot restul e nevrednic de-a fi luat în seamă. Și cînd găsești un adevăr, oricît de mic, dar care-ți aparține, te simți nemuritor. Nu cred să existe ceva superior acestei mulțumiri. E în-săși fericirea. Și te gîndești cu dragoste la cei ce au aprins în tine flacăra vieții. Și le-nțelegi altfel viața, altfel o vrei pe-a ta.

Am înțeles astfel din nou că munca îți aduce fericirea, că munca ta e cea mai sfîntă pe pămînt.

Ce-nseamnă pentru noi această Școală? Oricît am vrea, tot n-am putea să exprimăm tot ce simțim. Și dacă vreodată a fost simbol, ea azi e-o existență, e chiar viața noastră, sintem noi înșine prin ea. Acum un an i-am sărbătorit o vîrstă măsurată-n cinci decenii. Să ne-amintim de tot ce-a fost, ce este, dar mai ales să ne gîndim la ce va fi...

ing. DUMITRU DABA
Șef de lucrări
la Catedra de Bazele electrotehnicilor

STATUTUL SOCIAL-POLITIC AL

Eveniment istoric de profundă semnificație în viața poporului nostru, semicentenarul Partidului Comunist Român este sărbătorit într-o atmosferă generală de muncă entuziastă, în vederea îndeplinirii și depășirii prevederilor primului an al noului cincinal. Participând, cu tot elanul tinereții, la marea sărbătoare a acestei primăveri, studențimea își afirmă din nou, plenar, adeziunea deplină la politica internă și externă a partidului, hotărârea de a se pregăti în înălțimea marilor sarcini trasate de Congresul al X-lea al P.C.R.

Transformările innoitoare petrecute în economie și în întreaga viață socială a țării, creșterea nivelului de trai material și spiritual al oamenilor, accesul larg la învățământ, știință și cultură, vasta activitate ideologică și politico-educativă desfășurată de partid au determinat schimbări esențiale în modul de gândire al maselor populare, în fizionomia spirituală și morală a întregii națiuni socialiste.

Datorită caracterului complex al fenomenelor și legilor care acționează în societate, libertatea umană — produs istoricesc — este determinat — se realizează în procesul activității sociale, în condițiile în care factorul conștient își lărgeste continuu sfera de acțiune și intervenție socială, în direcția îndeplinirii neabătute a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Participarea activă și creatoare, în diverse domenii ale vieții sociale, a tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, izvorăște din unitatea de voință și acțiune a întregului popor sub conducerea partidului, din comunitatea intereselor fundamentale ale națiunii noastre socialiste.

Superioritatea noii orânduiri nu se înfăptuiește de la sine, în mod automat; pentru aceasta, este necesară o vastă activitate organizatorică și politică de mobilizare și activizare a tuturor forțelor societății, antrenate în procesul făuririi conștiente a celei mai umane orânduiri umane — socialismul.

Din această perspectivă, se împun a fi analizate și problemele care vizează statutul social-politic al tinerei generații din patria noastră, al tineretului studios în special. Climatul politic și etic în care se formează tineretul îl angajează profund — atât în planul individual, cât și în cel al organizației sale revoluționare — la întreaga viață social-politică a țării.

Statutul social-politic activ al studențimii din patria noastră derurge firesc din atașamentul profund la politica internă și externă a partidului, dimensiunea fundamentală a întregii generații a amfiteatrelor. Studenții României socialiste, români, maghiari, germani și de alte naționalități — se integrează organic și dinamic în procesul de angajare a tuturor forțelor națiunii noastre la realizarea idealului de progres multilateral al țării.

După cum au evidențiat și celelalte referate prezentate în cadrul colocviului, studențimea română, formată și călăită în lupta comună a forțelor progresiste și democratice, sub conducerea partidului comunistilor, s-a afirmat, în baza pregătirii sale specifice, ca exponat și promotor al noului. Aceasta a făcut ca ea să participe la frământările politice ale timpurilor de pe poziții, în ge-

neral, progresiste. De la începuturile existenței sale ca grup social, studențimea română s-a înscris pe direcția susținerii idealurilor de libertate socială și națională ale poporului. Ea a fost alături de forțele, al căror program viza ridicarea economică a României, apropierea ei de situația țărilor civilizate. Aceste convingeri apărute spontan au fost concentrate și orientate într-un șuvoi ferm, după crearea Partidului Comunist Român, care și-a înscris în programul său revoluționar atragerea intelectualității progresiste pe calea luptei pentru socialism.

Uniunea Tineretului Comunist a găsit adepți înflăcărați printre studenții acelor vremuri. Celulele ei, Frontul Studențesc Democrat și comitetele patriotice din facultăți au exprimat deschis poziția antifascistă și antiimperialistă a tineretului studios, au militat pentru răspândirea în rândurile acestuia a ideilor marxism-leninismului, a cuvintului lucid și mobilizator al partidului comunist. Alături de celelalte forțe progresiste, studențimea s-a ridicat împotriva politicii de fascistizare a țării și împotriva războiului antisovietic.

Manifestare de mare amploare și înalt nivel. Colocviul național studențesc „Partidul Comunist Român și mișcarea democratică studențească” a demonstrat atașamentul profund al studențimii față de politica internă și externă a partidului, cunoașterea și dezbateră competentă a celor mai importante aspecte ale acestei politici științifice.

Prezentăm aici referatul susținut în cadrul fazei naționale a Colocviului de către Centrul universitar Timișoara. Referatul a fost redactat de Adrian Novac, în urma discuțiilor purtate într-un colectiv de lucru al Centrului universitar, coordonat de lector Ioan Mureșianu, șeful comiteii politico-ideologice, colectiv

neral, progresiste. De la începuturile existenței sale ca grup social, studențimea română s-a înscris pe direcția susținerii idealurilor de libertate socială și națională ale poporului. Ea a fost alături de forțele, al căror program viza ridicarea economică a României, apropierea ei de situația țărilor civilizate. Aceste convingeri apărute spontan au fost concentrate și orientate într-un șuvoi ferm, după crearea Partidului Comunist Român, care și-a înscris în programul său revoluționar atragerea intelectualității progresiste pe calea luptei pentru socialism.

După răsturnarea dictaturii militaro-fasciste, tineretul studios s-a angajat activ în lupta pentru transformarea revoluționară a societății, acțiunile lui încorporându-se organic în loviturile succesive pe care Partidul le-a dat forțelor reacționare care mai încercau să frneze mersul obiectiv al istoriei. În acei ani, răspunsul studenților la chemarea secretarului Comitetului Central al U.T.C., tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Uniunea Tineretului Comunist e sigură că studențimea română va înțelege marea ei misiune. Studențimea română va trebui să facă din universități și facultăți adevărate focare de cultură și știință” a fost entuziast și unanim. Ei au lucrat pe șantierul muncii patriotice pentru reconstrucția și construcția de noi localuri de învățământ, au adus o importantă contribuție în acțiunea de alfabetizare a populației, premiză necesară a revoluției culturale din țara noastră.

Încă atunci, în perioada refacerii economice, totul a fost gândit în ampla perspectivă a viitorului. În preocupările partidului, problema pregătirii cadrelor cu calificare superioară care să conducă procesul complex al industrializării, al transformării socialiste a agriculturii, să îndeplinească sarcinile revoluției culturale, s-a înscris ca un obiectiv de seamă, izvorit din însăși evoluția țării către socialism.

În marile eforturi și sacrificii pe care le-a făcut poporul se înscrie și cota necesară dezvoltării accelerate a unui învățământ superior modern, orientat pe baze științifice, căruia i-au fost conferite responsabilități clare în realizarea politicii partidului în domeniul cadrelor de înaltă calificare, cu o im-

portantă contribuție la ceea ce lumea a numit „miracolul românesc”. Iar școala superioară a României socialiste o onorat tradiția marilor noștri înaintași în știință, a confirmat pe deplin, prin realizările sale, încrederea partidului. Porțile ei au fost și sînt larg deschise fiilor întregului popor. Au fost și sînt anii în care s-a format și se formează intelectualitatea socialistă — militant activ și consecvent pentru progresul multilateral al patriei.

Încrederea cu care partidul investește în tineră intelectualitate — studențimea țării, a făcut ca, încă în anul 1956, să fie înființată Uniunea Asociațiilor Studenților din România, organizație cu caracter profesional, care, împreună cu Uniunea Tineretului Comunist, a mobilizat tineretul studios la îndeplinirea sarcinilor majore ce-i reveneau, prin specificul locului său în societatea socialistă.

Îndeosebi după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. s-a trecut la înfăptuirea procesului de perfecționare și lărgire a democrației socialiste, de activizare a maselor prin antrenarea lor la elaborarea deciziilor, la conducerea colectivă a întregii

din care au mai făcut parte Adriana Simlovici, vicepreședintă a C.U.A.S. al Universității, Florin Miclea, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.R., președintele C.U.A.S. al Institutului de medicină, și Petru Andea, vicepreședinte al C.U.A.S. al Centrului universitar.

Ideile prezentate în acest referat, conturând adevăratul Statut social-politic conferit studențimii și organizațiilor sale revoluționare, asociațiile studențești, se cer odată mai mult dezbătute și aprofundate acum, în cadrul vastei efervescențe determinate de măsurile adoptate de conducerea partidului, din inițiativa tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice și cultural-educative.

porturilor dintre orizontul de cultură generală și specializare, de găsirea soluțiilor eficiente pentru practica în producție, pentru racordarea școlii superioare la exigențele activității sociale, astfel încît tranziția școală-viață să fie cât mai rapidă și mai fructuoasă. Există cel puțin două considerente fundamentale care fac necesară statuarea unui cadru precis, bine delimitat, pentru ca studențimea să se preocupe cu simț de răspundere de sine însăși. Primul ar fi acela că opțiunea pentru învățământul superior echivalează cu asumarea unor importante responsabilități de perspectivă constituind o etapă a angajării efective a tineretului pe drumul conștient al întregii societăți. Nu ne poate fi, însă, indiferent modul în care se face filtrarea acestor opțiuni. Asociațiile și organele de învățământ trebuie să studieze mai insistent experiența acumulată din desfășurarea examenelor de admitere, astfel încît într-un viitor cât mai apropiat aceste examene, care se răsfrînge firesc asupra activității ulterioare a tinerului intelectual, să fie așezat pe baze reale științifice. În al doilea rînd, caracterul tranzitoriu al studenției, ca etapă concretă în studiul de o viață al adevăratului specialist, potentează și accelerează procesul de constituire a personalității.

În baza acestor două considerente, care ar putea fi de altfel net îmbogățite, considerăm că în prezent nu se fructifică suficient experiența existentă, întrucît asociațiile (și organele de învățământ) nu acordă atenția cuvenită colectării, sintetizării și valorificării opiniilor studenților aflați în pragul ab-

solvirii și chiar al absolvenților, în legătură cu anii petrecuți în facultate. Trebuie întreprins mai mult pentru ridicarea prestigiului absolventului în facultate, pentru că între azi, cînd este încă student, și mine, cînd va avea o diplomă de absolvire există o continuitate firească.

Persistă încă opinia, evident eronată, că studentul nu ar avea competența necesară pentru a-și spune părerea despre conținutul unui curs, nivelul și calitatea expunerii, raportul cunoștințelor respective cu practica. În realitate orice student are dreptul de a-și exprima opinia în legătură cu conținutul și modul de desfășurare a procesului de învățământ; numai că acest drept implică o sumă de responsabilități din partea studenților, participarea lor ne mijlocită, alături de cadrele didactice, la organizarea judecătorească a sistemului de pregătire în facultate.

Prin statutul său social-politic, studențimea este vital interesată de nivelul calitativ la care se situează pregătirea viitorilor specialiști pentru noua lor profesiune, pentru viață. Realitățile contemporane ale țării noastre, stadiul actual al dezvoltării cunoașterii umane indică necesitatea ca învățământul superior să se concentreze cu precădere în direcția dezvoltării gândirii personale a studentului, a însușirii metodologiei muncii de documentare și cercetare științifică, pentru asigurarea unei pregătiri fundamentale, de profil larg, care să permită o bună specializare ulterioară, în activitatea productivă. Considerăm că uniactor care impetează asupra acestui deziderat și care se manifestă încă destul de accentuat la noi, este condiționarea obținerii unor note bune și foarte bune de chestiuni inutile, de rutină, de memorie. Astfel, la institutele cu profil tehnic se pune încă un accent nejustificat pe redarea unor formule, procentaje, memorizarea unor procedee iar la institutetele umanistice se apelează prea mult la bibliografia cronologică fără încadrarea în epoca istorică. Elemente descriptive de amănunt abundă și în învățământul superior medical și agronomic. Se impune ca în aceste condiții efortul pe care studentul îl întreprinde pentru însușirea elementelor cu caracter informativ să fie corelat judicios cu aprofundarea logică, rațională a domeniului respectiv, cunoașterea disciplinelor conexe care întregesc imaginea specialistului. Aspectele negative, existente sau potențiale, pe care le-am prezentat anterior vizează o problemă fundamentală. Este vorba de orizontul larg al formației profesionale, privit prin prisma capacității de a sesiza mișcarea, dezvoltarea continuă în domeniul specialității respective. prevederea tendințelor obiective ale dezvoltării, atât pe plan național cit și mondial, constituie un factor cu o pondere importantă în corectitudinea și responsabilitatea cu care intelectualul, conducătorul, adoptă decizii în probleme de perspectivă, iar aceste decizii au o importanță primordială în condițiile ritmului accelerat în care se dezvoltă întreaga noastră viață social-economică. Rolul specialistului în societatea socialistă este promovarea consecventă a celei mai eficiente variante a noului, astfel încît, în tot mai multe domenii și, în primul rînd, în cele care condiționează esențial progresul său material, țara noastră să se afle la nivelul tehnic mondial,

STUDENTII ÎN ROMÂNIA

În prima linie a revoluției tehnico-științifice. Perspectiva politică din care asociațiile studențești abordează formația profesională poate fi concentrată în ideea că socialismul solicită o gândire critică, negatoare și constructivă în același timp, care știe să privească adevărul în față, asumându-și responsabilitatea în toate situațiile cu caracter problematic în care se poate afla omul, grupurile umane.

Considerăm că determinantele studenției sînt profesionalitatea, interesul profund pentru cunoașterea și dezbateră problemelor politice, modul de organizare și, în consecință, responsabilitățile sale și ale organizațiilor politice în care se integrează. Eforturile pe care trebuie să le întreprindă asociațiile pentru creșterea responsabilității studenților față de însușirea cunoștințelor, în vederea pregătirii și formării lor ca specialiști capabili să răspundă cerințelor din ce în ce mai complexe ale activității de după absolvire sînt înscrise în documentele Conferinței a VIII-a, ca rezultat al dezbaterii largi a reprezentanților întregului tineret studios.

Importanța acestor deziderate rezultă, evident, din analiza principalelor aspecte ale responsabilității sociale în condițiile de azi ale țării noastre. Într-adevăr, înlăturarea definitivă a exploatarei omului de către om, rezultat al desființării proprietății private asupra mijloacelor de producție, a creat promizele obiective ale unei autentice solidarități sociale. Socialismul, sistem social în care partidul comunist este promotorul evoluției sale neîntrerupte, reprezintă prima societate din istoria umanității care implică o înaltă conștiință și răspundere socială. În al treilea rînd, societatea socialistă și-a propus ca scop dezvoltarea multilaterală a personalității umane, condiția esențială a propriului său progres. De aici se vede că socialismul apare ca singura organizare socială contemporană capabilă să mobilizeze și să finalizeze eforturile maselor largi de oameni ai muncii și, totodată, să creeze o asemenea interacțiune socială, încît fiecare cetățean să se simtă pe deplin responsabil de tot ceea ce întreprinde.

Toate aceste considerații sînt valabile și pentru sfera noastră imediată de preocupări în activitatea din învățămîntul superior. Practica ultimilor ani a situat pe primul plan o serie de preocupări noi ale asociațiilor studențești, izvorite din atribuțiile largi care le-au fost acordate în cadrul procesului de modernizare a școlii superioare. Este știut că eforturile de a face din studii temeinic, aprofundat o problemă de ordin social, depășind aspectul individual și individualist, s-au lovit de numeroase dificultăți și, adesea, rezultatul se datorește și faptului că uneori nu se înțelege că preocuparea organizației noastre, nu este tutelă măruntă, ci conștientizarea datoriei, apelul permanent la fondul de responsabilitate socială al fiecăruia.

Alături de practica social-economică și politică, în ambianța formativă a umanului se reliefează cu pregnanță cultura, în sfera căreia se circumscrie și ipostaza creatoare a umanului, Rolul ei în transformarea pozi-

ției omului este considerabil într-o societate ca a noastră, care, pentru construcția unui nou model uman, determină o amplă mișcare în planul existenței și al conștiinței sociale. Această societate pune la bază și adevărul că la nivelul uman are loc autocunoașterea și autodepășirea. Din această perspectivă, cultura care este cunoaștere, valorificare, creație de valori și integrarea acestora în sensibilitatea omului, înseamnă, așa cum arăta Karl Marx, umanizarea naturii. Colarul practic al asimilării culturii îl constituie conturarea unei atitudini morale și civice, a unei fizionomii spirituale profund ancorate în dinamismul epocii contemporane.

Colocviul național studențesc „Rolul filosofiei marxiste și al culturii umaniste în formarea

munist Român, care conduce efectiv opera de făurire a vieții noi, valorificînd elanul creator, responsabilitatea politică a tuturor cetățenilor țării. În felul acesta, dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii — latură componentă a procesului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate — constituie un obiectiv central al muncii politico-educative desfășurate de organizațiile politice, de masă și obștești. Congresul al X-lea al Partidului a îmbogățit concepția despre menirea și mijloacele de acțiune ale activității ideologice, ale muncii de propagandă și educație politică. În raportul prezentat la Congres, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că educația socialistă „implică afit cunoașterea temeinică a tot ceea ce este valoros în domeniul culturii, științei și tehnicii contemporane, cit și însușirea concepției filosofice despre lume și

mane, în domeniul economiei, științei, culturii.

Dintre factorii subiectivi, o influență netă exercită conștientizarea datoriei, care presupune o înaltă și clară înțelegere a rolului social al profesiei.

Alte elemente determinante pentru munca noastră politică sînt permanența și atributul de sistem deschis, dinamic. Ultimii ani au adus o diversificare largă a modalităților folosite, structurate în jurul preponderenței spiritului de dezbateră, de discuție liberă.

Purtătoare de cuvînt ale experienței, preocupărilor, idealurilor și aspirațiilor tineretului universitar, revistele studențești se dovedesc factori activi ai procesului de educație multilaterală desfășurat de asociații. Ele și-au cucerit deja un prestigiu recunoscut în pu-

întregii activități în mediul universitar.

Elementele desprinse din analiza statutului social-politic activ al tinerei intelectualități din patria noastră reliefează pregnant ideea că studențimea, departe de a se limita la cadrul universitar propriu-zis, participă efectiv la organizarea și conducerea vieții sociale a țării, beneficiînd, alături de întregul tineret, de toți oamenii muncii, de largi forme și modalități instituționalizate, prin care își aduce contribuția la perfecționarea neîntreruptă a societății.

Astfel, Uniunea Asociațiilor Studențești din România, organizație unică și reprezentativă a tineretului universitar, ca membră alături de toate celelalte organizații politice și obștești a Frontului Unității Socialiste, contribuie nemijlocit la dezbateră și rezolvarea colectivă a problemelor majore ale evoluției și perfecționării vieții noastre economice și sociale.

De asemenea, trebuie remarcată prezența reprezentanților studenției în forurile de partid, ceea ce, pentru diverse nivele, îmbogățește substanțial experiența politică a organizației noastre, prin cunoașterea și aplicarea celor mai noi și mai eficiente metode de acțiune.

Organele puterii de stat — Marea Adunare Națională și Consiliile populare — cuprind, în rândurile lor, reprezentanți ai tineretului studențesc, care participă activ la elaborarea deciziilor în probleme fundamentale ale mersului ascendent al societății.

În mod concret, studențimea ia parte, prin însăși poziția sa socială specifică, la procesul de perfecționare multilaterală a școlii superioare, corespunzător exigențelor contemporane. În acest sens, prezența Uniunii noastre în colegiul Ministerului Învățămîntului oferă condiții optime pentru exercitarea mandatului cu care organizația studențească a fost investită, de a contribui la traducerea în viață a politicii partidului nostru, în domeniul învățămîntului.

Instituirea organismelor colective de decizie și conducere din institute și facultăți, recența mărire a numărului de reprezentanți ai studenției din consilii și senat oferă modalitatea practică de participare a tineretului studios, alături de ceilalți factori de răspundere la viața universităților, la realizarea optimă a sarcinilor cu care este investită școala superioară.

Toate acestea conduc în mod necesar la concluzia că orînduirea noastră, sistemul în continuă perfecționare al democrației socialiste creează cadrul firesc pentru înscrierea statutului social-politic activ al tinerei generații universitare în sfera acțiunii practice, a intervenției directe, împreună cu toate forțele națiunii, în procesul complex de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Statutul social al studenției deschide perspective activității viitoare a tînărului intelectual, chemat să participe conștient și eficient la realizarea programului de edificare socialistă a României.

viitorului specialist”, desfășurat în martie 1970 la Iași, ilustrează maturitatea și responsabilitatea cu care studențimea noastră privește activitatea în mediul universitar a corelației dintre funcția axiologică, umanist-culturală a filosofiei și idealului social-politic.

Element definitoriu pentru pregătirea teoretică a tineretului universitar, factorul informațional se realizează pe deplin numai în cîmpul practicii, al acțiunii politice concrete a studenției. În perspectiva rolului social pe care îl deținem, o modalitate importantă de atragere a unor mase din ce în ce mai largi de studenți la viața de organizație o constituie permanentizarea educației politice. Studentul de azi se proiectează ca viitor specialist nu numai din punct de vedere profesional, ci și al conștiinței politice, care asigură înțelegerea deplină a semnificației integrării lui sociale.

Concepția materialist-istorică despre conștiința socială indică modul în care se poate realiza, prin intermediul răspîndirii ideilor înaintate, intensificarea activității istorice a maselor populare, stimularea participării lor la sarcinile progresului istoric. Or, vedem că nu există nimeni în țara noastră mai interesat în răspîndirea ideilor avansate, în îmbogățirea spirituală nelimitată a oamenilor muncii decît Partidul Co-

viața a partidului nostru, materialismul dialectic și istoric formarea unei atitudini cetățenești”.

Subordonată acestei idei, activitatea politică a asociațiilor pornește de la caracteristica studenției de grup social încă neproductiv aflat în etapa de pregătire pentru activitatea practică, în legătură cu care se ridică problema valorificării integrale a unui imens potențial de inteligență.

Dincolo de diverse definiții elaborate în literatura de specialitate, există totuși un consens asupra unor trăsături definitorii ale activității politice. Astfel este unanim acceptată ideea că acest tip de activitate se caracterizează prin acțiunea conștientă de pe poziția politică a partidului și statului nostru, a ideologiei sale marxist-leniniste, înțelegerea justă a interdependenței dintre interesele individuale și cele colective, dintre sarcinile imediate și cele de perspectivă, fermitatea și consecvența în îndeplinirea datoriei sociale în folosul colectivității.

Desigur, aceste caracteristici au influențe specifice, atunci cînd se raportează la mediul universitar, fiind determinate de natura muncii în învățămîntul superior, de structura și preocupările colectivităților studențești.

O trăsătură definitorie a activității politice, care ni separe de cea mai mare importanță, este aceea legată de complexitatea funcțiilor învățămîntului superior, în sensul că aici se formează cadre care, în marea lor majoritate vor deveni conducători ai unor colectivități u-

blicistica noastră, prin spiritul deschis de abordare a problemelor învățămîntului superior, aspectelor de muncă și de viață ale studenților.

În soluționarea problemelor complexe cu care sînt confruntate, asociațiile studențești primesc un sprijin prețios din partea organizațiilor de partid, de la nivel central și pînă la organizațiile de bază. Desfășurată în totalitatea ei, sub conducerea P.C.R., activitatea asociațiilor studențești primește noi dimensiuni izvorite din competența și responsabilitatea propriei activități importante sale atribuții. Școala partidului, de formare a gândirii politice a tineretului este o școală completă, multilaterală, capabilă să furnizeze argumente de prim ordin pentru victoria învățămîntului marxist-leninist în confruntarea de idei ce caracterizează societatea contemporană.

Conducerea de către partid a asociațiilor studențești comportă diferite aspecte. Dincolo de îndrumarea consiliilor noastre de către organele de partid de la nivelul respectiv, fapt care asigură justa orientare în problemele de principiu, în conceperea judicioasă a activităților partidului exercită de asemenea și o conducere prin oameni, adică prin membrii săi trimiși să lucreze nemijlocit în organizațiile din anii de studiu, prin studenții comuniști. Grupele de partid constituie un factor activ, mobilizator pentru stimularea opiniei studențești față de problemele pregătirii profesionale și politice, pentru animarea

HOVERCRAFTUL:

Astăzi aerul, mâine Luna!

În circa zece ani, hovercraftul s-a dezvoltat de la o idee la un mijloc de transport competitiv cu transportul convențional cu ferryboatul sau chiar cu cel aerian.

Posibilitățile remarcabile de manevră, cumulate cu marea viteză, fac hovercraftul deosebit de util în dificile operații de salvare. Supravețitorii unui incendiu pe un tanc petrolier, după ce au fost salvați de hovercrafturi, au fost tratați de arsură în paturi special proiectate, susținuți pe perne de aer. Sistemul este deosebit de avantajos, deoarece pacientul este în permanență înconjurat de aer steril, ceea ce grăbește vindecarea arsurilor.

O dezvoltare interesantă a principiului hovercraftului o constituie aplicarea lui la transportul terestru de mare viteză. Concomitent cu eliminarea roților, vechi deziderat tehnic, apare dezavantajul scăderii preciziei direcționale. Aceasta a făcut ca forma ideală adoptată de hovertransport terestru să fie aceea ghidată pe șine speciale.

Hovercraftul ghidat oferă avantaje în raport cu transportul convențional cu șine și roți. Linia de beton se poate realiza mai ieftin decât calea ferată. Vehiculele înseși nu sînt supuse sarcinilor concentrate și vibrațiilor care apar în vagoanele pe roți.

Această soluție apare ca foarte bună pentru transportul între orașe, și va deveni curînd un concurent serios pentru transportul aerian. Societatea Bertin et Cie, care a construit un prototip „Aerotrain”, utilizabil eventual între Paris și Orleans, estimează că în ansamblu, hovercraftul ar întrece un avion turbo-propulsor cu circa jumătate de oră pe o distanță de 300 de mile. Aceasta provine, desigur, din faptul că plecarea și sosirea au loc în oraș, și nu pe aeroporturi situate la distanțe mereu mai mari de centrele urbane. Călătorul este deci scutit și de un transfer dezagreabil oraș-aeroport-aeroport-oraș.

În Anglia, Tracked Hovercraft Ltd. din Cambridge experimentează un prototip pe un ghidaj de trei mile între Earith și Sutton Gault, intenționînd să dezvolte hovertrenuri de 250 mile pe oră, acționate de motoare electrice cu inducție liniară.

Hovercraftul s-a dezvoltat din ideile ale constructorilor de nave, deși s-au utilizat apoi tehnici specifice aviației, pentru structuri ușoare și creșterea eficienței.

Puterea dezvoltată de mașinile unei nave convenționale trebuie să învingă trei rezistențe principale: aceea realizată de producerea valurilor, cea datorită lovirii corpului navei de valuri, și cea provenind din frecarea peliculară a suprafețelor umede. Dacă aceste rezistențe pot fi reduse, nava se deplasează cu viteză mai mare pentru aceeași putere instalată, sau poate menține o anumită viteză cu un consum de energie mai scăzut.

Dind corpului navei o formă aerodinamică, se reduce rezistența datorită valurilor. Cum însă aceasta se asociază în general cu o creștere a suprafeței, rezistența datorată frecării peliculare este mărită. Frecarea crește și atunci cînd pe corpul navei există diverse depuneri, deoarece stratul ime-

diat înconjurător devine mai turbulent pe măsură ce crește rugozitatea suprafeței. Viteza creșterii depunerilor pare a depinde de anotimp și de diverse condiții locale, dar în general această creștere este apreciabilă. În condiții adverse, puterea necesară menținerii unei viteze date trebuie dublată în șase luni.

Limitarea vitezei maxime a unui vapor apare de aceea ca fiind în principal datorită forței de frecare, care depinde de rîndul ei în mare măsură de coeficientul de frecare al mediului. Încă în 1875 William Froude a arătat că dacă fluidul în contact cu un corp ar fi aerul în loc de apă, rezistența datorită frecării peliculare s-ar reduce, deoarece aerul are un coeficient de viscozitate mai mic decît apa. Aceasta urma să se demonstreze pompînd aer între corp și apă, dar experiențele au eșuat, deoarece sistemul folosit sufla aer printr-un număr de găuri distincte, nereușindu-se realizarea debitului necesar și continuității pinzei de aer. Mai mult, regimul turbionar realizat astfel a mărit rugozitatea efectivă a corpului, încît rezultatul a fost exact opus celui scontat.

Christopher Cockerell și-a început experiențele, acum faimoase, în 1953, pe modele. I se atribuie traducerea în viață a multor idei legate de tehnologia hovercrafturilor.

Se admite că hovercraftul s-a dezvoltat inițial pe două direcții: vehiculul cu pereți laterali în apă și hovercraftul amfibie. Primul este legat de o anumită bază de operații, de un chei convențional. Una din dificultățile majore observate la exploatarea acestui tip de vehicule este legată de stricăciunile produse corpului sau sistemului de propulsie prin ciocnirea în viteză de

diverse corpuri plutitoare. Vehiculul își trage denumirea de la cei doi pereți laterali proiectați în apă pentru menținerea pernei.

Adevăratul hovercraft amfibie poate îmbarca pasagerii pe teren uscat pentru a-l transporta apoi peste apă. El poate fi imaginat ca un vehicul din categoria precedentă cu pereți laterali demontați. Un prim tribut plătit libertății sportive de manevră este consumul de aer mai ridicat cu pînă la 22% în pernă, datorită pierderilor mai mari. Desigur, pierderea de aer din pernă de susținere poate fi scăzută, și în același timp capacitatea de manevră, de depășire a obstacolelor, poate fi încă mărită prin montarea pe structura de rezistență a vehiculului a unor manșete. Jumătatea superioară a acestora ia în mod uzual forma unei pungi care se extinde la periferia hovercraftului. Aceste pungi se termină cu niște extensiuni numite degete, aflate în contact cu suprafața. Deși are loc o creștere a rezistenței, sistemul acesta reduce pierderea de aer. Pe de altă parte în ansamblul său, el acționează ca un amortizor de șocuri oferind pasagerilor o călătorie mai plăcută. Practic, confortul rezultat este superior tuturor celorlalte tipuri de transport, fiind comparabil doar cu acela oferit de trenurile electrice.

Deplasarea se realizează în mod obișnuit folosind propulsor (elice), care lucrează în aer pentru vehiculele amfibie și în apă pentru cele cu pereți laterali. O altă variantă este aceea de a proiecta aer (respectiv apă) înapoi, pentru a realiza o propulsie reactivă.

La început, munca pilotului, comandantului, conducătorului, — numiți-l cum vrei! — al unui hovercraft amfibie era destul de complicată, trebuind să re-

alizeze comanda elicei, a stabilizării direcției, a pernei de aer, a sistemului de manșete. Perfecționarea aparatelor a dus însă la automatizarea sincronizării altor elemente, încît activitatea este întru totul acceptabilă.

Nu există nici un dubiu că în momentul de față hovercraftul se află încă în faza copilăriei sale, și are șanse deosebite în viitor. Probabil că vom vedea hovercrafturi mai mari și mai rapide, pentru că amîndoi acești factori conduc la un vehicul mai eficient. Vom putea de asemenea să vedem un sistem de hovertrenuri de mare viteză legînd principalele centre urbane. În același timp, este de presupus că perfecționările care urmăresc creșterea securității îndeosebi la vehiculele mici, mai nestabile, vor duce la o largă răspîndire a hovercraftului ca mijloc individual de agrement.

Se întrevăd și noi direcții de utilizare. Una din cele mai atractive este aceea a înlocuirii trenurilor de aterizare ale avioanelor. Se știe că atît pneurile și trenurile de aterizare în ansamblu, cît și pistele aerodromurilor, suferă considerabil de pe urma șocurilor de aterizare. Compania americană Bell Aerosystems a și realizat un avion ușor utilizînd această idee, popunîndu-l chiar pentru programul spațial al N.A.S.A.

Pe de altă parte, trebuie remarcat că pînă în prezent piața nu a dovedit o prea mare adeziune față de noul sistem de transport, dar este de așteptat ca această situație să se îmbunătățească, pe măsura perfecționării rapide a aparatelor.

(după „Student Technologist“.)

Aniversare la Facultatea de chimie

Zilele trecute la Facultatea de chimie industrială s-a sărbătorit împlinirea a 100 de ani de la nașterea marelui fizician și chimist englez Ernest Rutherford.

Ernest Rutherford a fost profesor la universitățile din Montreal, Manchester, Cambridge, precum și membru (din 1904) și președinte (din 1927) al Societății Regale din Londra.

Prin numeroase experiențe (absorbție în substanțe, deviere în câmp magnetic, descărcări în gaze etc.), Rutherford a descoperit cele două componente principale, alfa și beta, ale radiațiilor emise de substanțele radioactive și a subliniat natura particulelor alfa.

A studiat de asemenea emanația substanțelor radioactive,

Centenarul Rutherford

demonstrînd că ea reprezintă un nou gaz, radonul, pe care ulterior a reușit să-l lichefieze. Totodată, el este acela care a arătat că prin radioactivitate elementele chimice se transformă în alte elemente (transmutație) și a explicat caracterul statistic al proceselor de dezintegrare spontană.

Prin experiențele sale de înprăștiere a particulelor de către substanță (1911) el a precizat și a consacrat definitiv modelul planetar al atomului.

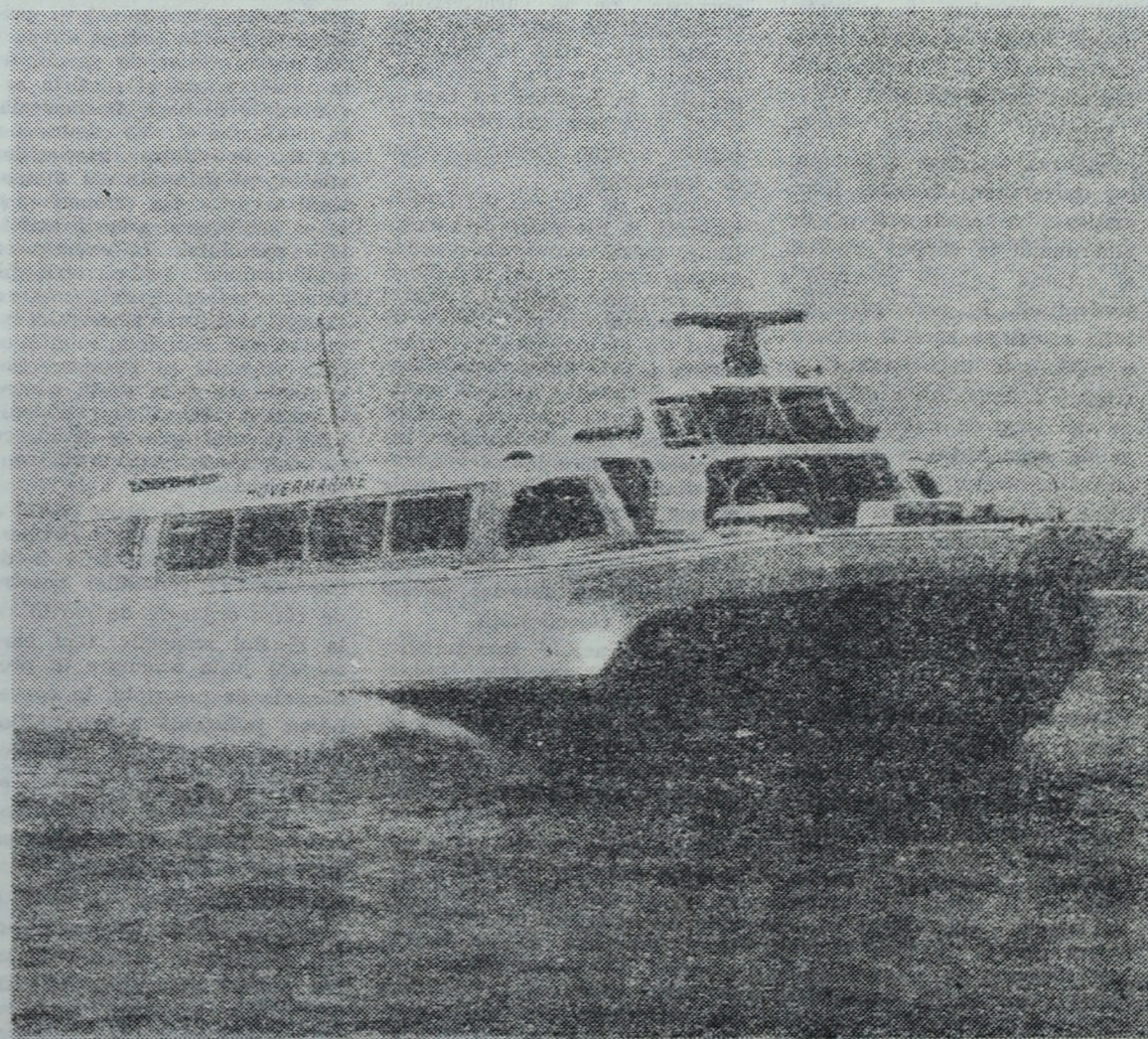
Iradiînd azotul cu particule alfa, Rutherford a reușit, în 1919, să provoace prima transmutație artificială (a azotului în oxigen). Ulterior a realizat transmutarea majorității elementelor ușoare, inaugurînd astfel cercetările asupra reacțiilor nucleare dirijate. Opera sa principală, scrisă în 1912 este **Substanțele radioactive și radiațiile lor**.

Despre bogata sa activitate, desfășurată în decursul unor ani care au zguduit fizica, au vorbit: acad. prof. dr. doc. Coriolan Drăgulescu, prof. dr. ing. Ștefan Popovici și șef de lucrări ing. Emil Petrovici.

Manifestarea s-a bucurat de prezența a numeroase cadre didactice din institutul nostru, precum și a studenților Facultății de chimie industrială.

Consacrată unuia dintre cei mai iluștri deținători ai Premiului Nobel, aniversarea de la Facultatea de chimie industrială a constituit în același timp un bun prilej de apropiere a studenților de patrimoniul științei universale.

L.C.

O interpretare naivă a poeziei

„Arta poate fi transmisă și înaintea de a fi înțeleasă.

frumosul este selectat dintr-o operă artistică prin niște judecăți imediate, anterioare totdeauna meditației, venite din vibrațiile lungilor corzi ale sufletului. Explicațiile urmază numai după ce alegerea a avut loc. Cam aceasta este, pe scurt, părea esteticianului francez Alain.

Problema următoare este deci cum trebuie interpretată opera artistică după ce ea și-a îndeplinit menirea de a ne impresiona.

Sint pentru interpretarea naivă a artei, care este cea mai apropiată de însuși rostul acesteia, de a transmite un mesaj, de a da o nouă trăire interioară sufletului, de a transmite frumosul.

Baudelaire, pentru a asculta marea lege a armoniei unui tablou, se îndepărta de acesta pînă cînd nu i se mai distingea clar conținutul. Rămîneau însă culorile. Dacă tabloul e reușit, acum începe muzica lor. Parcă tabloul își trimite gândurile la distanță. Impresiile puternice lăsate în privitor, trezirea imaginației și trăirile ei, constituie interpretarea naivă a picturii.

Pentru interpretarea poeziei există un procedeu asemănător. Te lași în voia textului și îți imaginezi fiecare metaforă în parte. Încet-încet, apare dinamica poeziei și frînturile se încheagă din irealitatea lor. Cînd totul trăiește pentru a crea o lume, atunci poezia se naște singură. Aș numi-o poezie integrală.

O aglomerare de figuri de stil care nu se armonizează o voi numi poezia sumativă.

Termenii au fost luați din filozofia actuală și denumesc sisteme sumative, respectiv sisteme integrale. Un sistem sumativ este o aglomerare de părți ale cărei proprietăți sînt suma algebrică a proprietăților componentelor. Sistemul integral este sistemul care, pe lângă proprietățile componentelor, mai are și proprietățile sale specifice, legile sale interioare, ale ansamblului, pe care nu le are nici una din părțile sale.

Astăzi, cînd fiecare se crede poet, este o avalanșă de poezie

sumativă. Un bos de metafore nu se poate susține fără talent. Cel mult, cu puțin talent, poate deveni poezie sumativă. Cultul metaforei omoară adevărata poezie. Ca o plantă acvatică înmulțită peste măsură, care asfixiază și ucide biocenoza lacului. Chiar dacă ar fi nufăr.

Metafora are nevoie de un spațiu vital ca să fie lumină. Numai el poate să realizeze adevărata poezie, marea poezie, poezia integrală.

Și interpretarea ei trebuie făcută naiv! Pot exista oricîte interpretări, chiar contrare. Contează că toate au la bază trăirea interioară. O poezie spune totdeauna mai mult, dar și mai puțin decît a vrut autorul.

Orice problemă de tehnică este problema criticului.

Am văzut copii subliniind prin versuri și scriind deasupra: epitet, metaforă, comparație... Și atunci profesorul la școală îi întreabă la fiecare analiză literară:

— Care sînt figurile de stil?

Cineva răspunde:

— Nu știu, n-am învățat lecția asta. Dar poezia mi-a plăcut. Mi-am dat lacrimile.

A fost un poet. Și el interpreta naiv!

Ca exemplificare voi da două interpretări naiv-contrare ale celebrei poezii „Și deodată e seară”, aparținînd nu mai puțin celebrului Salvadore Quasimodo:

„Fiecare stă singur pe inima pămîntului străpuns de o rază de soare și deodată e seară”.

Nu e de loc surprinzător ca o poezie de trei versuri să fie centrul de cristalizare al unui întreg ciclu și să-l boteze.

E destul o asociație de cuvinte, ca idelle să se ramifice la nesfîrșit. Totul e să ții se dea punctul de sprijin, și apoi izvoarele se deschid concentrice, rotocale din ce în ce mai mari, la nesfîrșit. Dar totdeauna există o întoarcere chiar și din cele mai îndepărtate abisuri, de dincolo de perdeaua albastră în care

te-ai pierdut, întoarcere oricît de denaturată (chiar și în chip de nor — vezi poezia „Cîntecul obîrșiei” de Lucian Blaga).

„E destul un singur adevăr ca să construiești o filozofie”, spunea J.P. Sartre. Aș spune că e destul că Salvadore Quasimodo să scrie „Și deodată e seară” pentru ca să stea în rîndul celor mai mari poeți, și sînt destule cele trei versuri pentru ca în jurul lor să se creeze prin rotație o lume deosebită.

Prima interpretare naivă: O contemplare pură

Prima imagine, statică, ce se desprinde din poezie e cea a unui pămînt destul de pustiu, sensibil, blind și liniștit, ca cerul senin, pămînt viu, înțelegător ca o inimă.

Risipiți pe suprafața lui, par să stea nemișcați oamenii, imprăstiați sau adunați la un loc, dar atît de încremeniți și mai ales atît de singuri. Parsă stea înfipti acolo de la începutul lumii, ca într-un uriaș insectar ce ace de aur. Și soarele apune. Și cînd dispăre la orizont pare că i-a înfipt cu razele lui pe acești oameni în inima blindă a pămîntului și seara i-a găsit așa deodată, uimită, pe nesimțite.

O lume așteptându-și amurgul. Infinită tristețe. Nu se întimplă nimic, timpul trece însă cu pași moi de vată. O melancolie cosmică, fără subiect. „A-ncremenit eternitatea... Ne mint toate orologiile” (F.G. Lorca). Resemnare.

„Și deodată e seară” se înscrie mereu și mereu în inelele arborilor. Cu aripi mari de aur, cu aripi mari domoale. Parcă ar spune peste tot vîntul, ar șopti izvoarele, picăturile de ploaie, valurile pe mare și mai ales „i-

nima pămîntului”, la fiecare pas al tău. În orice caz are atribuțiile destinului.

A doua interpretare naivă: O revoltă cosmică

Dacă strigi ultimul vers, bruce te deștepți și începi să te aperi. Deși părea o contemplație pură, te simți tirat în cea mai prezentă actualitate. „Și deodată e seară” cade greu din toate punctele cerului, sfîșind aerul. E mai mult decît un avertisment pentru o ureche avizată. Simți că ești chemat și trebuie să răspunzi. Odată rostite, aceste cuvinte au intrat în tine din inima pămîntului, obsedant, prin razele de soare cu care ești ținut. Poezia dobîndește acum o altă semnificație, majoră, legată de însăși viața acestor oameni, de fiecare zi, de fiecare clipă.

Maxima ce se desprinde e să trăiești în așa fel încît niciodată să nu poți spune „Și deodată e seară”. Nu, seara nu are voie să te ia prin surprindere.

„Deodată” — aceasta e cuvîntul cheie al întregii poezii, cu care pătrunzi în lumea ei propriu-zisă. După ce ai descoperit nemărginita semnificație a acestui cuvînt, toate celelalte își găsesc rostul lor firese și adînc, încît nu mai poate fi schimbat niciunul. În imediata vecinătate trebuie pus cuvîntul „singuri”. Acum îți dai seama ce e cu acești oameni singuri pe inima pămîntului. Aceasta e lanțul simbol al răului, al destinului ce te ține legat tocmai prin faptul că nu se vede, că e mai ușor decît aerul. E de neînving pentru că nici nu te gîndești la el, nici nu-ți trece prin minte că trebuie să-l distrugi, că vei muri fără să-l cunoști, că n-ai făcut nimic și seara te-a luat

prin surprindere. Ingrozitor, duce la demență. Ce am făcut pînă acum? e întrebarea următoare, implicită. Parcă am fost înșelat, parcă mi s-a luat ceva ce mi se cuvenea. Așa pare se fie, și cînd colo numai eu singur am fost și sînt vinova. Înseamnă că am fost singur că am trădat, că n-am trăit: că nu mi-am făcut datoria. De cîte ori spun „Și deodată e seară” înseamnă că am spus „Sînt vinovat”.

Oh! și cît de singuri sînt oamenii. Dar cît de ușor a putea să se schimbe. Trebuie numai să-și lege una de alta razele de soare cu care sînt ținuuți.

Acum se naște lanțul optimist, al vieții: „inima pămîntului” — „rază de soare”. Lupta aceasta dintre cele două simboluri: al răului, al destinului, al singurătății și cel optimist, al vieții, se termină cu propoziția „Și deodată e seară”. Totul depinde de cum e spui acum, la sfîrșit. Dacă e spui oftînd, liniștit, înseamnă că ești resemnă, că te sînți învins, că e prea mult pentru umerii tăi slabi.

Trebuie să o strigi cu ură, cu o neîmpăcată împotrivire. Da, atunci poți să ai șanse. Dar depinde numai de tine? Depinde de toți acei ce stau înfipti în inima pămîntului.

Tot ciclul, și toată poezia lui Salvadore Quasimodo stă sub această întrebare. Important e că ea a fost pusă. Cum răspunde autorul la ea? Autorul o pune. De răspuns însă trebuie să răspundă fiecare.

„Și deodată e seară” trebuie scris pe întreaga sa carte, pe întreaga sa viață. Și e scris pe litere nevăzute, căci numele autorului a devenit acum „Și deodată e seară”!

LUCIAN GRUIA

Lecturi de demult...

„Tara de piatră” a lui Geo Bogza se vestește astăzi, „Confesiune despre vitregia naturii și a istoriei”. Verbul său, pătruns de suferință și vinovăție, scrie tristețe printre și peste litere, se alătură tulburătorului joc de viață și de moarte. Paginile cărții se rostuesc petrecerii omului (în sensul vechi al cuvîntului) întru căutare și speranță. Oamenii și aurul pămîntului în scurgerea timpului. Horia, Avram Iancu...

„Un om și un brad,

Moții și munții înfruntindu-se în scorburile pămîntului sau în zăpezile viscolite ale culmilor. Și spectrul temut al holongărilor, hoțînd, aurul nopților, scuturîndu-și hotărît destinul.

Peste acest aspru sentiment al istoriei, gingășia ofierii unui cult: o femeie mîincă un măr.

Geo Bogza face reportaj în măsura în care încercuiește o realitate imediată, plecînd de la ea, ducînd-o și regăsiînd-o transfigurată dincolo. Cuvîntul

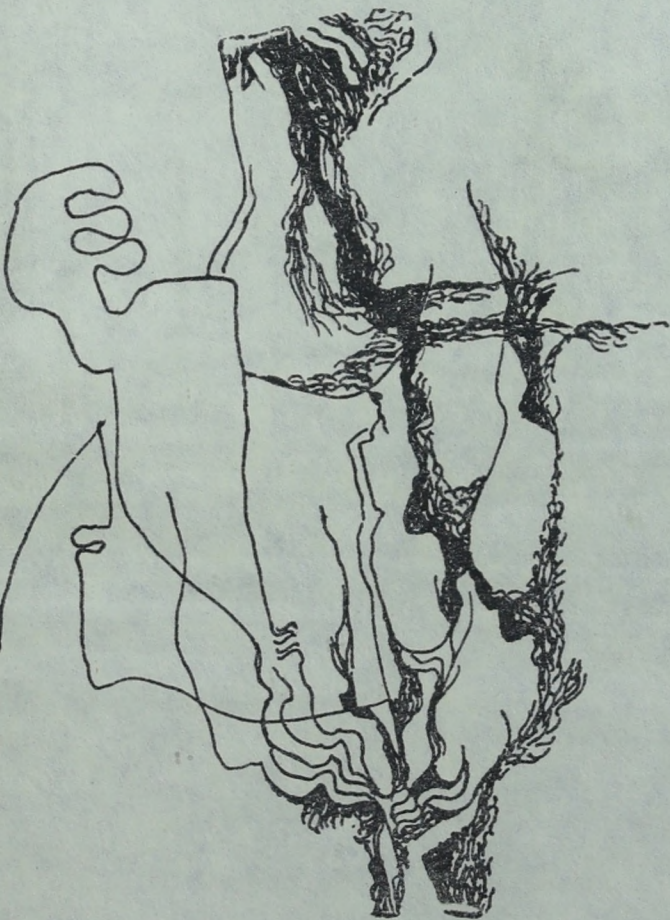
sîfidează pe curbe îndrăznește ale gîndului și hohotește trist în umbrele frazelor. Cu fruntea „sub steaua poeziei” Geo Bogza oficiază printre munți și holongării asemeni minerului în mijlocul brazilor: „O, brazii mei frumoși, credeam că n-o să vă mai văd niciodată!”

O lume tainică se-nverșunează în cuvintele sale spre a ne scobori în adîncurile pămîntului și ale sufletului. O lume ce se vestește în minie și mîlă și mindrie: „Sufletul acestor oameni nu se pleacă în

fața marilor dureri. Incurtății, tăcuți, aspri, colțuroși. Nu vorbesc. Așa cum au născocit tulpnicul pentru a-și spune jalea, așa pun bradul la căpătîiul mortului tînăr.

Trece vîntul printre crengi și plînge el mai bine. Tulnic-tinguitoare sînt brazii cîmîțitelor din Tara Moților. În lemnul melodios e închisă toată jalea omului. Destinul, i stîncă aspră, bătută de vînturi. Un om și un brad, un om și o stîncă. Ații!”

MICRON ● 7

Industria socialistă multilateral dezvoltată

concentrate cum este ureea, care merge pînă la 44,5% azot și care a devenit un îngrășămint foarte utilizat în momentul de față în agricultură.

Vom elabora și posibilitatea de a folosi îngrășămint lichide, și mă refer în primul rînd la amoniac, la amoniacul concentrat, care în momentul de față se folosește în lume ca atare, și deosebi în zonele irigate.

Pesticidele, atît de necesare agriculturii noastre, vor cunoaște o dezvoltare deosebit de importantă. Afară de faptul că vom tripla producția pesticidelor, vom realiza cîteva zeci de noi sortimente de erbicide, insecticide, fungicide, raticide, atît de necesare pentru combaterea dăunătorilor din agricultură.

Colectivele de cercetări de la Centrul de chimie de lângă Facultatea de chimie se ocupă cu aceste produse, și se ocupă deosebi cu unele din cele mai moderne, cu cele organofosforice, care nu sînt numai o modă azi în chimie, fiindcă toată lumea vorbește de aceste produse, dar sînt o necesitate, deoarece au intervenit foarte multe elemente în legătura cu insecticidele clorurate.

Vom dezvolta toată gama de erbicide, pentru a putea realiza deosebi recoltele mari la grâu și la porumb.

Un alt domeniu foarte important al dezvoltării industriei chimice îl constituie producția de materiale plastice și rășini sintetice. Am produs în 1970 206.000 tone materiale plastice, adică s-a realizat cam 10 kg materiale plastice pe locuitor. Vom realiza în 1975 700.000 tone. După cum vedeți, vom ajunge, la populația țării noastre, probabil la o producție de 30-35 kg materiale plastice pentru fiecare locuitor.

Dezvoltarea materialelor plastice pleacă în primul

rînd de la produsele cele mai importante ale acestui sector: cu precădere se va dezvolta polietilena — la polietilenă vom face polietilenă de înaltă presiune pe care o și fabricăm în momentul de față la Brazi și la Pitești; vom realiza în acest cîmpul instalațiile de polietilenă de joasă presiune, precum și instalația de polietilenă pe baza catalizatorului de amil-sodiu realizat de profesorul Nenișescu, și care se dovedește o polietilenă cu caracteristici deosebite de importante, deosebi în realizarea organelor de mașini.

Vom dezvolta mai departe policlorura de vinil în sortimente corespunzătoare, atît pe procedeu de suspensie, cît și pe cel de emulsie care dau policlorură de vinil cu caracteristici deosebite, însă trebuie să arătăm că atunci cînd spui astăzi policlorură de vinil poate să pară că e vorba de un singur produs; în realitate, numărul de sortimente la policlorură de vinil, sau la polietilenă se ridică în momentul de față la zeci și zeci, și nu reprezintă numai un singur sortiment, așa cum îl blăsăm noi cînd facem o statistică a producției noastre.

De asemenea, vom dezvolta producția de polistiren, care este a treia masă plastică în ordine dezvoltată în toate țările lumii și care a cunoscut utilizări din ce în ce mai diversificate. Și la polistiren nenumărate sortimente, cum sînt sortimentele de tipul A.B.S.-ului, acrilonitril-butadienă-stiren, sau de tipul A.S.-ului, acrilonitril-stiren și alte tipuri, ne vor permite să acoperim un spectru larg al utilizării sortimentelor de polistiren pentru construcții, pentru mașini, pentru uz casnic și altele.

Vom dezvolta, de asemenea, în acest domeniu, rășinile sintetice necesare nenumăratelor ramuri, începînd cu industria

lemnului, industria poligrafică, industria lacurilor, unde sînt foarte larg utilizate. Vom face rășini noi față de ceea ce fabricăm pînă acum — fabricăm curent rășini fenol-formaldehidice, formol-ureice, deosebi pentru industria lemnului, fabricăm rășinile poliesterice — vom fabrica pe scară largă rășinile epoxidice, dintre cele mai moderne cunoscute astăzi în fabricația curentă în marea chimie.

Vom acorda o atenție deosebită materialelor plastice care au început să fie utilizate pe larg în construcția de mașini. Mă refer în primul rînd la poliesterii armați, care se folosesc azi curent în toate carcasele realizate, de la automobile și camioane pînă la rachetele cosmice; vom trece la fabricarea poliformaldehidelor, la fabricarea policarbonatului. Toate aceste materiale plastice sintetice sînt utilizate în construcția de mașini. Sigur, și aici trebuie să realizăm zeci și zeci de sortimente.

Un alt domeniu care se va dezvolta în mod foarte intens va fi producția de fibre și fire chimice. În 1975 vom produce 175.000 tone. Dintre fibrele și firele sintetice, dezvoltarea cea mai mare, și aceasta este în concordanță cu conjunctura pieței mondiale, o vom realiza în domeniul fibrelor poliesterice, și deosebi în domeniul fibrelor poliesterice textile, care în momentul de față se folosesc cu succes la textile, stoffe de foarte bună calitate, de mare durabilitate, frumoase și ieftine. De altfel, în ultimii doi ani, moda feminină a câștigat datorită fibrelor texturate foarte mult, am spune chiar un salt în materie de gust și de durabilitate.

Urmăzază în ordine dezvoltarea firelor și fibrelor poliamidice, și aici cu un larg sortiment, care să răspundă unor nevoi din ce în ce mai mari ale industriei noastre textile. Și în sfîrșit, firele poliacrilonitrilice, melana, care de asemenea își găsește utilizări din ce în ce mai largi în toată industria textilă.

În același timp vom dezvolta producția de fire și fibre artificiale, celulozice. Celofibra va crește de la 35.000 la 50.000 tone pe an, iar firele textile de viscoză de la circa 3.300 la circa 5.200 tone. În țara noastră, ca și în întreaga lume, firele acestea și fibrele celulozice, despre care se spunea în urmă cu un deceniu că vor fi scoase din circulație de firele și fibrele sintetice, ceea ce nu s-a adeverit, se afirmă acum, la același nivel ca și cele sintetice.

Un alt domeniu foarte important al dezvoltării va fi acela al cauciucului sintetic și al produselor prelucrate din cauciuc.

Industria de coloranți va cunoaște de asemenea o dezvoltare importantă, în special o mare diversificare a sortimentelor. Coloranții, odată cu apariția firelor și fibrelor sintetice, a maselor plastice și a rășinilor sintetice, au devenit unul din sectoarele care cer largirea spectrului în proporții foarte mari. De aici apelul nostru către cercetătorii acestui domeniu de a fi cit se poate de activi, pentru că nevojile practice ale ramurilor industriale care folosesc coloranți sînt foarte mari.

În domeniul medicamentelor vom face salturi foarte importante, deosebi la antibiotice, la vitamine, la sulfamide, la o serie întreagă de medicamen-

te pe bază de sinteze. Vom lărgi foarte mult medicamentele pe bază de extracte de plante, care s-au dovedit deosebit de valoroase. Sigur că și la medicamente, — fabricăm în momentul de față circa 1.200 specialități — e un domeniu foarte vast, care ar cere o prezentare mult mai amănunțită.

Sectorul predominant va fi acela al petrochimiei. Materiile prime pentru industria petrochimică vor cunoaște o foarte mare dezvoltare. De exemplu etilena va crește de la 110.000 tone în 1970 la circa 300.000 tone în 1975; propilena de la 60.000 la 150.000; butadiena își va dubla producția; benzenul de la 115.000 la 190.000; toluenul de la 115.000 la 160.000. Acidul cianhidric, va sta la baza fabricării unor substanțe cu grupuri cian, foarte moderne în momentul de față, în domeniul erbicidelor triazinice și în multe alte domenii de rășini sintetice, de polimeri și copolimeri foarte utilizați în numeroase ramuri.

Cunosce de asemenea o mare dezvoltare etil-benzenul, izopropil-benzenul și toate celelalte produse petrochimice de bază.

Sigur, realizarea unui asemenea program, de proporții atît de mari, cere o concentrare importantă de forțe, și noi am putea spune că în industria noastră chimică există în momentul de față aceste forțe în măsură să realizeze acest program.

N-ăș vrea să închei programul de lucru al industriei chimice fără să amintesc de produsele de sinteză fină și de mic tonaj. Noi în toată această perioadă am dezvoltat deosebi industria chimică de mare tonaj, acea industrie chimică ce se cifrează la milioane de tone din fiecare produs aparte, care este o producție ieftină. Noi vom concentra în acest cîmpul forțele pentru dezvoltarea activității a industriei chimice. După ce avem toate produsele de bază, toată producția de mare tonaj, realizarea producției de mic tonaj, de sinteză fină, foarte scumpă, constituie pentru noi sarcina imediată, și aici, în discuțiile pe care le-am avut cu tovarășii profesori, cu tovarășii care lucrează în domeniul cercetării chimice, am făcut apel la sprijinul necesar, pentru că în acest domeniu sînt mii și mii de sinteze pe care trebuie să le realizăm; și putem să le realizăm, sînt pe măsura forțelor noastre existente în momentul de față.

La un asemenea program, alegerea tehnologiilor celor mai moderne, cu eficiența economică cea mai ridicată, este hotărîtoare. Din aceste motive, colectivele care s-au format pentru fiecare mare tehnologie în parte, în minister și în industria chimică, sînt chemate să examineze cea mai mare răspundere fiecare tehnologie pe care o realizăm, pentru ca efectiv aceste investiții foarte mari pe care le-am primit pentru dezvoltarea industriei chimice să aibă eficiența cerută de economia noastră modernă. Tehnologia pe care noi trebuie să o realizăm în momentul de față, tehnologia deceniului opt al secolului nostru, trebuie să fie tehnologia care reprezintă virful în materie de reacții chimice, în materie de concepții inginerești.

Schimbarea tehnologiilor în chimie se face acum într-un

ritm aproape infernal. V-am da un exemplu; am pornit în 1960 fabricarea acrilonitrilului pe procedeu acetenă-acid cianhidric; exact după patru ani, patru-cinci ani, în 1964-65 la un congres al petrolului din Mexico a apărut un nou procedeu, acela din propilenă și amoniac, care dă un acrilonitril cu 40% mai ieftin. În cinci ani a fost scos unul din cele mai bune procedee pentru fabricarea acrilonitrilului încă în 1960.

Viteza cu care se schimbă astăzi tehnologiile chimice este atît de mare datorită faptului că în întreaga lume au apărut mii și mii de laboratoare și institute de cercetare, care lucrează zi de zi la descoperirea unor noi tehnologii, mai economice, mai eficiente, în același timp, sortimentele în chimie se schimbă cu o viteză mult mai mare decît în toate celelalte ramuri industriale. În ultima perioadă, schimbarea produselor chimice reprezintă în medie cinci pînă la opt ani, deci se vede că ritmul trebuie să lucrăm pentru înlocuirea produselor chimice și scoaterea unor produse mai eficiente, mai frumoase, cu un sortiment mai larg.

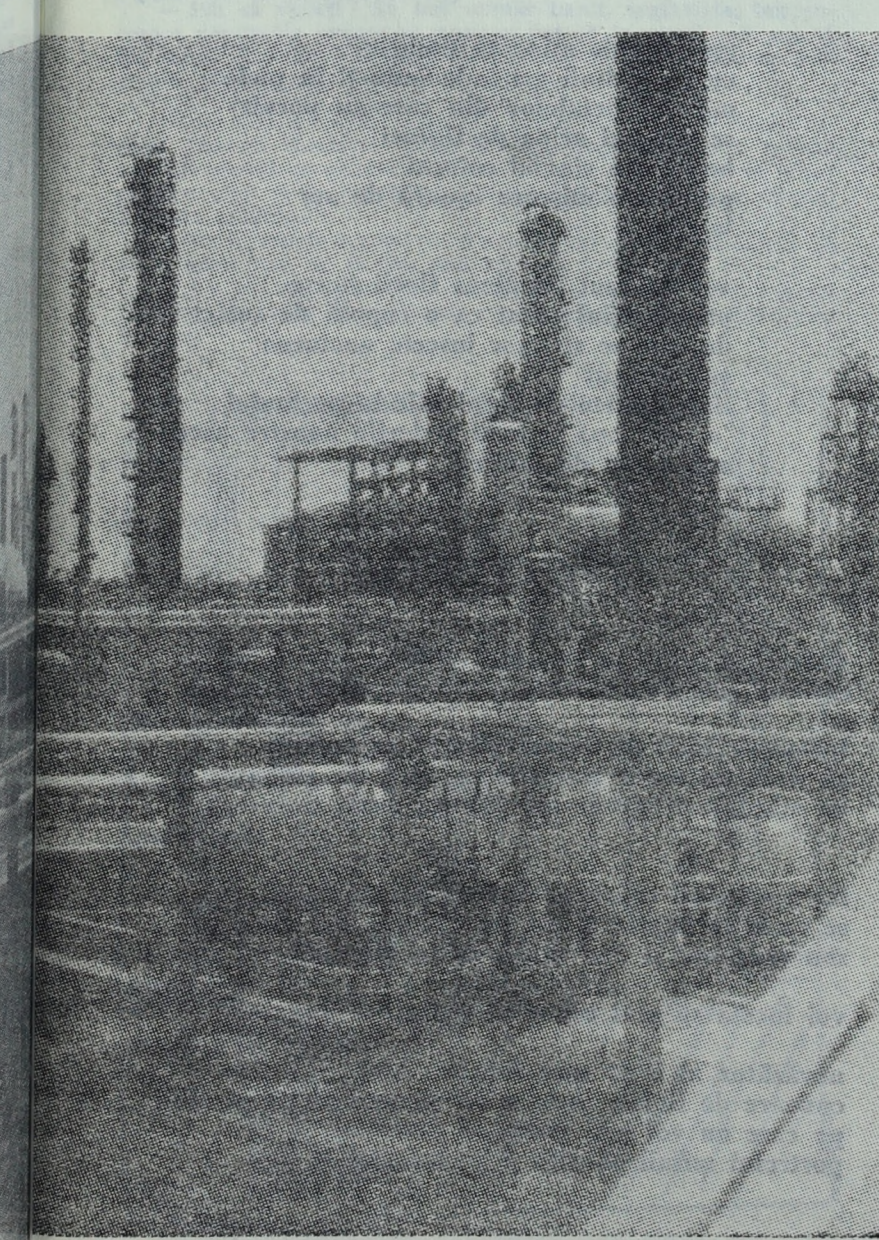
Toate aceste fără o cercetare foarte puternică organizată, fără o proiectare de înaltă concepție tehnică și economică nu pot fi realizate, și de aici necesitatea de a dezvolta aceste sectoare în ritmul și la necesarul acestui program atît de vast.

Sigur, am pornit de la un nivel mai scăzut și trebuie să ținem seama de lucrul acesta, totuși a realiza în două decenii o dinamică atît de mare arată în fond capacitatea organizatorică a clasei noastre muncitoare, a intelectualității noastre, capacitatea organizatorică a partidului nostru, care în întreaga sa activitate, în desfășurarea politicii de industrializare socialistă a menținut în chimie un ritm atît de ridicat și îl va menține și în continuare.

Desigur că în această mare dezvoltare noi am rezervat locul bine conturat al dezvoltării industriei chimice în Timișoara.

Ramura detergentilor, foarte modernă în materie de produse de spălat, se va dezvolta în orașul dumneavoastră pe scară foarte mare. În domeniul produselor auxiliare necesare industriei textile, cauciucului sintetic, poligrafiei, cinematografiei, vom realiza acele dezvoltări importante în domeniul peliculenilor, al industriei de lacuri și vopsele, în domeniul industriei solvenților; iată cinci-sase ramuri foarte importante, unde dezvoltarea va fi practic fără limite. N-am dori decît ca toate aceste colective ale uzinelor noastre, ca și colectivele de cercetători, să ne dea sprijinul necesar pentru ca aceste uzine să devină piloni de bază ai dezvoltării chimiei românești.

Există certitudinea că avem aici colective științifice puternice, în măsură să ne dea sprijinul necesar pentru a face din Timișoara, din cele trei uzine care le avem în acest oraș, trei piloni ai industriei chimice moderne din țara noastră.

Imaginea ochiului despre sine e o sferă. Proiecția ei devine un ou.

desigur înspre toamnă cad frunzele maron încoronându-mi tăcerea cu umbre deschise la culoare dar niciodată putînd să le confunzi cu o aripă de pasăre ori cu un ou : voi pune în locul meu o formă opacă (răsturnarea imaginii ce-ar putea să imite mersul legănat într-o oglindă) și mă voi depărta de acest spațiu mort al simțirilor mele devenind eu însumi un spațiu trucat (același dinainte încoronat cu umbre deschise la culoare deasupra cîmpiei uscate de toamnă) pînă în locul în care umbrele formei opace a spațiului meu vor rămîne o clipă deasupra aceluiași simțiri putînd să le confunzi cu o aripă de pasăre ori cu un ou.

ochi albi de cricalc pe mîna mea întinsă înconjurați cu cercuri în culori de argilă (cinci forme transparente rostind chemarea înspre culcușul păsării din miazăzi) : e tîrziu și peste cîmpie va ploua cu struguri tîmîioși și mîinile mele întinse se vor alungi cea goală crezîndu-se rădăcină și ea se va usca cealaltă cu ochi alb de cricalc

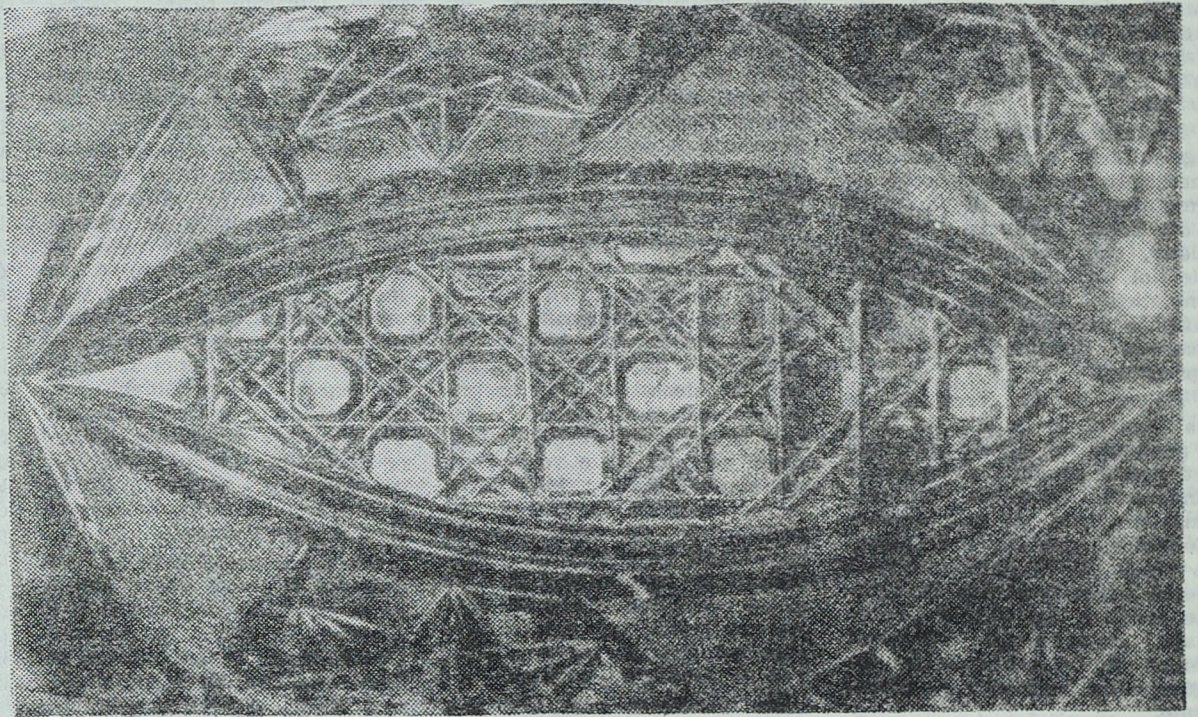
Imagine a unei atmosfere poetice dintre cele mai moderne, ciclul „Gesturi cu umbre” profilează conturul unei poezii de o transparență halucinantă cu dulci parfume de ape lunecînd printre lucruri.

O umbră înaltă se rostuește spre clipa solemnă a intrării în Somn : gesturi molatice, priviri alene provocatoare, semne colorînd caleidoscopic o realitate nouă...

Totul este un joc subtil  e

miresme și nuanțe ale cuvîntului, o încercare de ogîndire a discursului poetic într-o multiple fațete ale unei prisme poetice.

C. NOVACESCU

Despre dispaziția conluzuzilor

urmîndu-i umbra alungită pe cîmpie e și mai tîrziu cînd prin locurile acestea nu mai plouă (un trecător ar găsi numai pene de păsări învelind stafide de struguri tîmîioși) — frumoșii tăi ochi de cricalc cît de bătrîni vor putea fi cînd n-or să mai vadă deasupra cîmpiei.

„... și sub copaci o cenușie penumbra...”
(MIRCEA IVANESCU)

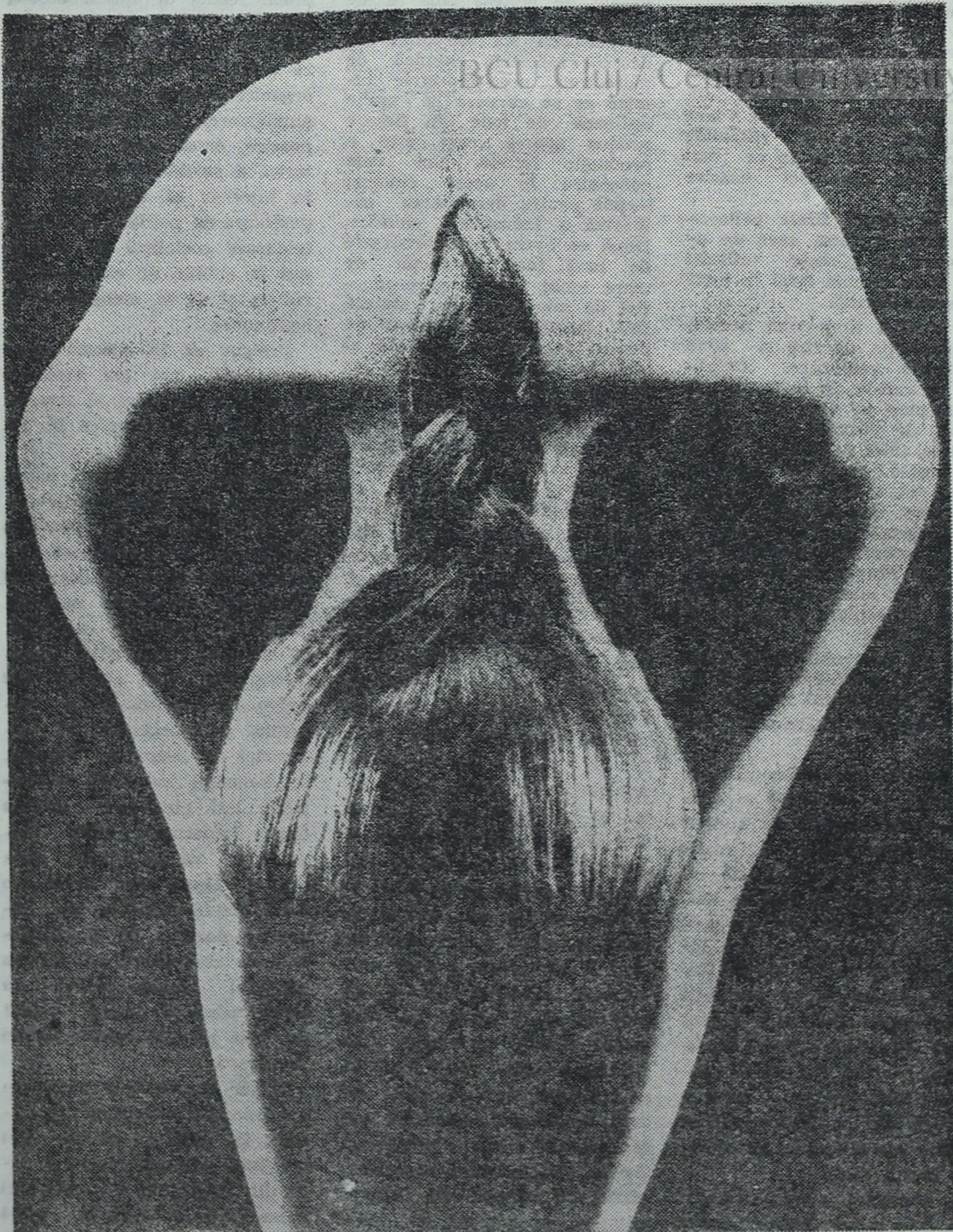
aproape de mîna ta umbrită cu lungi linii gri (aducîndu-ți în piele mirosul petalelor din care-au pornit) se deschid aripe de fluturi bofite din staniol colorat pe care o mișcare ușoară de aer le rupe

vei fi văzut imaginea florii șterse prin spațiul curat ca o cupolă de suflet de care se strivesc insecte nocturne vei fi văzut linii incerte de aripi luîndu-ne Sudul (o, cîtă apă inundă vederile noastre ascunse sub norul de fluturi).

Portretul

doar cînd cobor pe conturul umbrei unei mîini întinsul pal de culoarea pielii de după granițele acestui contur înflorește încît de departe cineva ar trebui să vadă un nufăr acoperit cu apiri de gînganie și cu mărunte filigrane ale frunzei după trecerea lăcustelor.

iar apoi cînd conturul umbrei acestei mîini se va fi întimplat să fie de trei ori mai mare sau chiar de și mai multe ori decît conturul care-l naște voi înceta să mai cobor pe marginea imaginii filigranate nevăzător al ceții care înneacă moi covoare de liniște între mîna și această pînză albă pe care nu voi mai putea să desenez portretul mîinii obosite și neclare.

Ridendo et caetera...

Dicționar umoristic

- AMABILITATE** — Forma cea mai civilizată de egoism (Jerome Klapka Jerome).
- BARBAT** — Un adevărat bărbat e compus din soț și rang (Cehov).
- CERTITUDINEA** — Pot spune numai unde mă string pantofii mei (Cervantes).
- DISPREȚ** — Dacă cineva mă ține la distanță am satisfacția că el se află în aceeași situație față de mine (Swift J.).
- EVENTUALITATE** — Inchipuți-vă ce tăcere s-ar lăsa dacă oamenii n-ar spune decît ceea ce știu (K. Capels).
- FORȚA** — Slăbiciunea forței este de a nu crede decît în forță (Paul Valery).
- GEOMETRIE** — Pascal combătea durerile de cap rezolvînd probleme de geometrie. Eu combat geometria prefecîndu-mă că am dureri de cap (Tristan Bernard).
- HAZARD** — O pasăre care zboară de cele mai multe ori cu picioarele (Pierre Etaix).
- IMPOSIBILITATE** — O imposibilitate aparentă este întotdeauna preferabilă unei posibilități nesigure (Aristotel).
- JURAMINT** — Forma sentimentală a cecului fără acoperire (G. A. Masson).
- LINGUȘIRE** — Arată-mi toate greșelile de la om la om. Pot să rezist la orice exceptînd lingușirea (G. B. Shaw).
- MODA** — O formă de urînire a it de greu de suportat, încît trebuie schimbată din 6 în 6 luni (O. Wilde).
- NAS** — Există unele nasuri care au mai mult decît o formă: au o veritabilă atitudine (G. Cesbron).
- OPTICA** — Femeile nu văd niciodată ceea ce ai făcut pentru ele, ele nu văd decît ceea ce n-ai făcut (G. Courte-line).
- PROFITOR** — Profitorul crede că important nu este ca el să aibă bani, ci ca ceilalți să-i aibe (Sacha Guitry).
- REGRET** — Regretele sînt calitatea materială a părului alb (Ch. Dickens).
- SERVILISM** — Scara de serviciu a respectului (A. Decourcelle).
- TACEREA** — Tăcerea este plină de înțelepciune și de spirit, așa cum este plină de sculpturi (A. Huxley).
- UMANITATE** — Este nemurirea oamenilor muritori (L. Borne).
- VOCABULAR** — Intregul univers în ordine alfabetică (Anatole France).
- ZERO** — Nu sînt de acord cu matematicienii. Mi se pare că o sumă nulă desori dă un total periculos (S. J. Lee).

Anecdote

- Cîți ani ai, căpitane? îl întrebă mareșalul de Bassompierre pe căpitanul Strique.
- Treizeci și opt sau patruzeci și opt.
- Cum așa? Ori una, ori alta. Nu știi ce vîrstă ai?
- Păi să vedeți! Eu îmi număr banii, argintăria, îmi socotesc veniturile pentru că acestea pot să le pierd, ori pot să fiu jefuit de ele; cum însă nu mă tem că mi-ar putea fura cineva vîrsta sînt liniștit și nu-mi număr anii.
- După bătălia de la Hôchstädt (1704) pierdută de oastea regelui Franței (Ludovic XIV), Marlborough trecea în revistă soldații căzuți prizonieri. Zărînd un grenadier care se ținea mîndru plin și în captivitate, Marlborough se opri în dreptul acestuia zicîndu-i:
- Dacă regele Franței ar fi avut o sută de mii de oameni ca acest grenadier, ar fi fost mai norocos în războaie.
- Nu o sută de mii de oameni ca mine i-au lipsit regelui Franței, răspuse grenadierul, ci un singur om ca înălțimea Voastră.

...dacă industria nucleară își continuă expansiunea actuală, în jurul anului 2.000 sursele de minereu de uraniu ar putea să sece? De aceea, oamenii de știință și-au pus problema unor noi căi de obținere a uraniului. Una din aceste căi ar fi transformarea, în reactoare speciale, a toriului 232 nefisionabil în uraniu 233 fisionabil, care ar permite compensarea lipsei de uraniu natural?

...Dacă W. Shakespeare trăia, ar fi avut de încasat anual peste 1 milion de dolari drepturi de autor?

Știați că...

...In orașul Düsseldorf funcționează unul din cele mai originale restaurante din lume? Aici se servesc specialități neobișnuite: friptură de elefant, tocană de ligru, salate de cactus, ciorbe din capete de șerpi, etc?

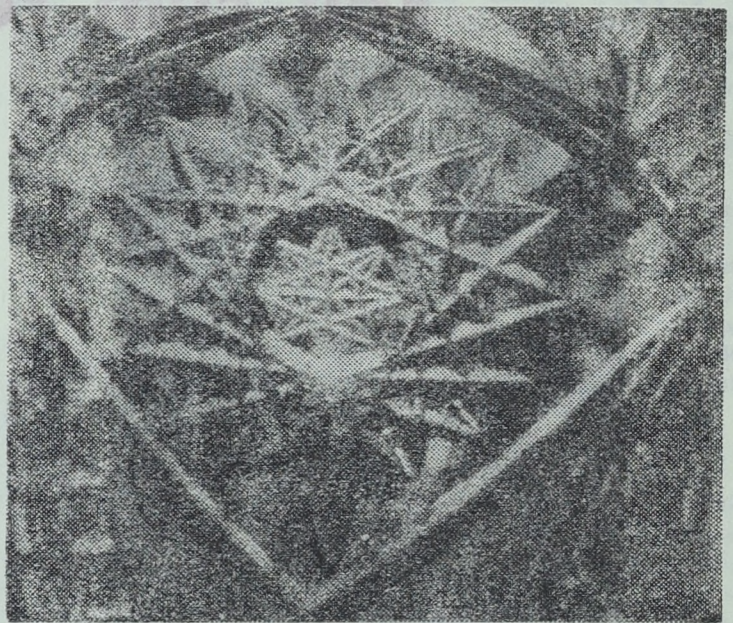
...cele mai vechi texte de limbă chineză, aparținînd mileniului al II-lea î.e.n. au fost niște inscripții pe oase și pe carapace de broaște țestoase?

...un ceas atomic închis într-un bloc de aur masiv a fost instalat la Fort Knox, unde sînt păstrate rezervele de aur ale S.U.A.? Ceasul dotat cu o baterie nucleară, va trebui să indice exact ora și minutul pentru următorii 6.000 de ani. Într-o casetă de argint introdusă în blocul de aur se află o scrisoare prin care urmașii sînt rugați să nu întoarcă ceasul înainte de anul 7962. Experiența are ca scop controlul eventualelor variații ale zilei și nopților, ale răsăritului soarelui, precum și ale fazelor lunii.

...un templu — calendar al dacilor poate fi admirat și astăzi în apropierea satului Grădiștea de Munte din munții Orăștiei? Este compus din 210 stâlpi de andezit, așezați în cerc în 30 de grupuri de cîte 7.

...In California a fost identificată o pădure întregă formată din pini uriași în vîrstă de 3.800 — 4.000 ani fiecare? Altitudinea la care se află acești „bătrîni locuitori” este de peste 3.500 m). Regiunea a fost declarată monument al naturii.

...dungile zebrelor sînt, ca și amprentele digitale la oameni, caracteristici absolute individuale? Este imposibil de găsit două zebre cu aceleași linii și cu aceeași dispunere.

Micron publicitate

— Ofer bancă în parcul Doina, în stare bună, confortabilă, la loc liniștit, ambianța discretă contra similar în Parcul Rozelor. Zilnic informații suplimentare între orele 20—23 în parcul amintit: prima alee pe dreapta, banca nr. 2; nu intrați fără a bate în... bancă.

— Ofer masă în poziție centrală la restaurantul „Palace”, contra ceva asemănător la restaurantul „Central”. Informații zilnic între orele 17—23 la restaurantul Palace, pentru Pilescu D.

— Cu ocazia împlinirii a 10 ani la începerea facultății mai jos numitul Tufă Pafnutie invit rudele și cunoscuții la o agapă prietenească organizată cu acest prilej.

— Student I.P.T., predau limbi străine la disciplinele de rezistență și mecanică. Garantez succesul — în 3 luni puteți vorbi o limbă diferită de cea a profesorului dv.

— Student anul I ofer index nou, în perfectă stare, nefolosit, contra unui mai vechi, orice culoare, valabil pentru anul II.

— Ofer bursă republicană peste doi ani, contra bursă pentru tot anul curent.

— Camera 38 căminul 2 anunțăm deschiderea în localul amintit a unui salon de frizerie. Tundem după toate gusturile Plata se achită la caseria noastră din B-dul Mihai Viteazul — Răchita Roșioară.

— Student anul IV, I.P.T., îmi ofer serviciile pentru instruirea unei studente din anul I în materie de „Viață studențească”. Remunerarea după posibilități...

— Student an IV, Electro, prezentabil, mă ofer ca însoțitor, pentru orice persoană de sex feminin, tină, atrăgătoare, eventual bursă integrală. Plata: la mica înțelegere.

— Ofer 2 restanțe la discipline frumoase, atractive, contra unui singur bilet pentru Costinești, indiferent de perioadă.

Caricaturi de sezon

DAN COJOCARU

tatăl său. Ceea ce vrem să subliniem aici este o problemă care confruntă tineretul pe plan mondial (cu un accent aparte în cazul studențimii); Termenii ei sînt simpli: vârsta pubertății în scădere, vârsta maturizării sociale în creștere. Cu ce ulem acest spațiu temporal care se dilată amenințător? Cu o luptă aprigă cu viața, cu dragoste și aroganță, ar răspunde Jen și Ol. Acum este momentul să precizăm cu toată tăria că Jen—Ol sînt un caz particular, netipic pentru societatea occidentală contemporană. Ei vād ieșirea din tunel. Se iubesc destul pentru a rezista trei ani. Oliver Barrett III există undeva, ca o rezervă a ultimului moment.

Pentru că discutăm receptarea operei la noi, azi, e firesc să vedem și reversul medaliei. Problema enunțată mai sus este principial rezolvată. Aspectul ei material este asumat, și direct, și indirect, de stat; condiția necesară există, deci.

Prin distincția carte despre tineri, pentru tineret, accentuăm ideea că „Povestea” lui Segal este reprezentativă mai mult pentru concepția auto-ului, fără îndoială modernă, despre ceea ce trebuie să fie tineretul contemporan, decât pentru tineretul american ca atare.

S-a văzut cît de vag și de deformat apare mediul imediat înconjurător lui Ol, studențimea de la Harvard și Radcliffe, la început (ni se pare) datorită originii sale sociale, iar mai apoi datorită concentrării în jurul lui Jenny.

A. Brezianu s-a străduit, și a reușit, să echivaleze textul original cu propriul nostru stil oral, cu un limbaj colocvial, argotic, a cărui largă utilizare de către tineret este o realitate incontestabilă, nici măcar atît de criticabilă pe cît pare uneori. De aici, din această reușită a traducătorului, se naște riscul ca tînărul cititor român să-și apropie prea mult cele povestite de Segal. Explicația este de o înrîstătoare simplitate: nu avem ce „opune” acestei cărți, nici o „poveste banală” în care totuși să ne regăsim. Poate, o singură excepție: puțin cunoscuta „Planeta de adolescent” a lui Iuliu Rațiu. În poezie, începutul făcut de Labiș este într-adevăr al nostru, dar a rămas un început. Sorescu e totuși facil sau receptat superficial.

Astfel de cărți nu le vedem scrise decît de tineri; ele ar trebui să izbucnească din mijlocul nostru. Aceasta este aspectul posibil. Cel al realității ne arată zeci de volume de poezie și proză scrise de tineri, care revarsă asupra noastră oceane de melancolie, angoase, sînge, munți de schelete, stranii viziuni mistice; mimetism, într-un cuvînt o așa-zisă artă modernă, pe care tineretul nostru o respinge pe bună dreptate, o ridiculizează chiar. Dar pînă la urmă nu se alege cu nimic. Și atunci, deși îl considerăm, cu simpatie, pe Ionel Teodoreanu puțin depășit sau siropos, tineretul nostru consumă în ultimii ani cîteva ediții succesive din „Lorelei”. E un singur exemplu. Și ar fi consumat orice tiraj din „Love Story”, așa cum infimul tiraj al „Secolu-

lui XX” s-a topit instantaneu, ajungînd în casele unor oameni care pînă atunci poate nici nu știau că există o astfel de revistă. În fond, pentru 80 de pagini din 460. Fără ezitare 22 de lei în loc de 2 („Vă place Brahms?” costa 2,50 dar s-a tipărit numai după succesul filmului, și acela surprinzînd pe critici, care s-au debarasat în să mai ușor de acest caz punîndu-l în scama lui Ingrid Bergman și Anthony Perkins).

A. Brezianu ne arată că s-a reproșat cărții lui Segal un detașat non-realism, acea „vi-

portarea lui Ol accente provenind fără îndoială din originea sa. Problema inegalității frămîntă, chiar dacă nu decisiv, ci doar contemplativ-acceptativ, tineretul american. La absolvirea colegiului, Jon se autodefineste ca „un zero din punct de vedere social”, neîndrăznînd să se gîndească la continuarea legăturii cu Ol. Apoi, chiar certat cu tatăl său, Oliver continuă să poarte numele familiei, ceea ce îi permite să inaugureze la băncul din colț o „interminabilă listă de datorii, de neconceput pentru

în mod direct. Exact pentru că „Love Story” nu este „romanul frescă” al Americii anilor 63-66, ci se rezumă la a descrie destinul a doi tineri. Segal nu are nevoie de alte probleme decît acelea care interferează cu destinul personajelor sale. Cu atît mai mult cu cît el știe prea bine că devierea lui Oliver Barrett III nu poate fi decît temporară de pe un itinerar prestabilit și pe care mecanismul social îl garantează.

re. Literatura trebuie să înăscama de accelerarea ritmului vieții, de nevoia de concentrare, dacă vrea să fie citită. Poate de aceea și Segal a scris întâi scenariul filmului, și abia apoi cartea. Undeva aici se poate depista acțiunea unui al doilea factor: o viziune cinematografică sau teleastă. În fond, prin acesta se realizează primul, fără a reduce însă numai la atît.

Cel mai important rămîne însă incontestabilul talent al lui Segal. Căci pe lîngă cunoașterea tehnicii altor modalități de mass-media, a psihologiei individuale și sociale, a vieții, mai este nevoie și de talent pentru a găsi rezonanță în sensibilitatea a milioane de oameni.

Seensibilitatea umană există, pur și simplu. Ea nu este nici electronică, nici altfel. Omul o are sau nu, la un nivel mai profund, intelectual, sau la nivelul „plînge la Femeia necunoscută”.

Dialogurile, meditațiile lui Ol, totul este construit în limbaj argotic foarte bine echivalat, după cum am mai amintit, de traducerea lui A. Brezianu. Este un aspect care apropie tineretul de carte. Și îndepărtează pe aceia care ar vrea să traseze sensibilității umane niște repere temporale; pînă aici sensibilitatea vals-salon (O, tempora!); de aici ceva intermediar și, în sfîrșit, cam de aici, sensibilitatea electronică. Conceptul însuși, de sensibilitate electronică, introdus de A. Brezianu, nu ni se pare convingător. Oricare ar fi interpretarea (căci pot fi mai multe) acestei asocieri paradoxale de cuvînte. Adevărul este că ne cam ajung aprecierile și asocierile paradoxale. Nimic mai simplu, acolo unde două lucruri se bat cap în cap, decît să spui că ele formează de fapt o contradicție, deci o unitate dialectică. Rămînem la părerea că receptarea și trăirea frumosului se realizează, pentru a folosi un clișeu tipic prezentului, indiferent de faptul că o fată este îmbrăcată ca în 1960 sau în mini și fumează. Sau, dimpotrivă, în maxi. La fel, o adevărată sensibilitate poate sălășui și într-un tînăr îmbrăcat în blue-jeans, care pe deasupra să mai practice și rugby-ul. Este, ni se pare, exact ceea ce a vrut să spună Segal. Pledoria lui Segal pentru iubire este de fapt o pledoarie pentru sensibilitate, căci nu se poate concepe dragoste fără sensibilitate. Iar despre dragoste încă nu s-a spus că este de mai multe feluri (printre care, eventual, și electronică). Segal trage, prin „Love Story” un semnal de alarmă împotriva condiției electronice, dacă vreți, a omului. Mai exact spus, împotriva înstrăinării din societatea de consum, care tinde să excludă sensibilitatea, lovînd astfel și în dragoste. Trebuie făcut de fiecare efortul, citim în povestirea lui Segal, ca astăzi, pînă nu e prea tîrziu, să mai găsească timp pentru a privi mai adînc, undeva dincolo de știință și mituri, de tehnică și staruri, de război și de erotism, spre adevărata profunzime a sensibilității și sentimentelor.

ADRIAN NOVAC

MICRON ● 13

Ali McGraw, interpreta lui Jennifer în filmul „Love Story”.

ziune roz” despre care am amintit.

S-a emis și părerea că în „Love Story” realitatea occidentală ar pătrunde doar în forma diminuată a scenelor sportive (mai bine zis nesportive).

Traducătorul relevă însă că Segal nu a ocolit socialul. Chiar dacă am putea adăuga că nici nu l-a căutat. Personajul tatălui este sugestiv. Din apologia pe care acesta o face organizației „Peace Corps”, căreia urma să-i preia conducerea și pe care o dorea influență printre studenți, putem înțelege mai mult decît faptul ca atare.

Elemente de social sînt însă prezente la fiecare pas al îndrăgostiților lui Segal. Am încercat anterior să depistăm în însăși personalitatea și com-

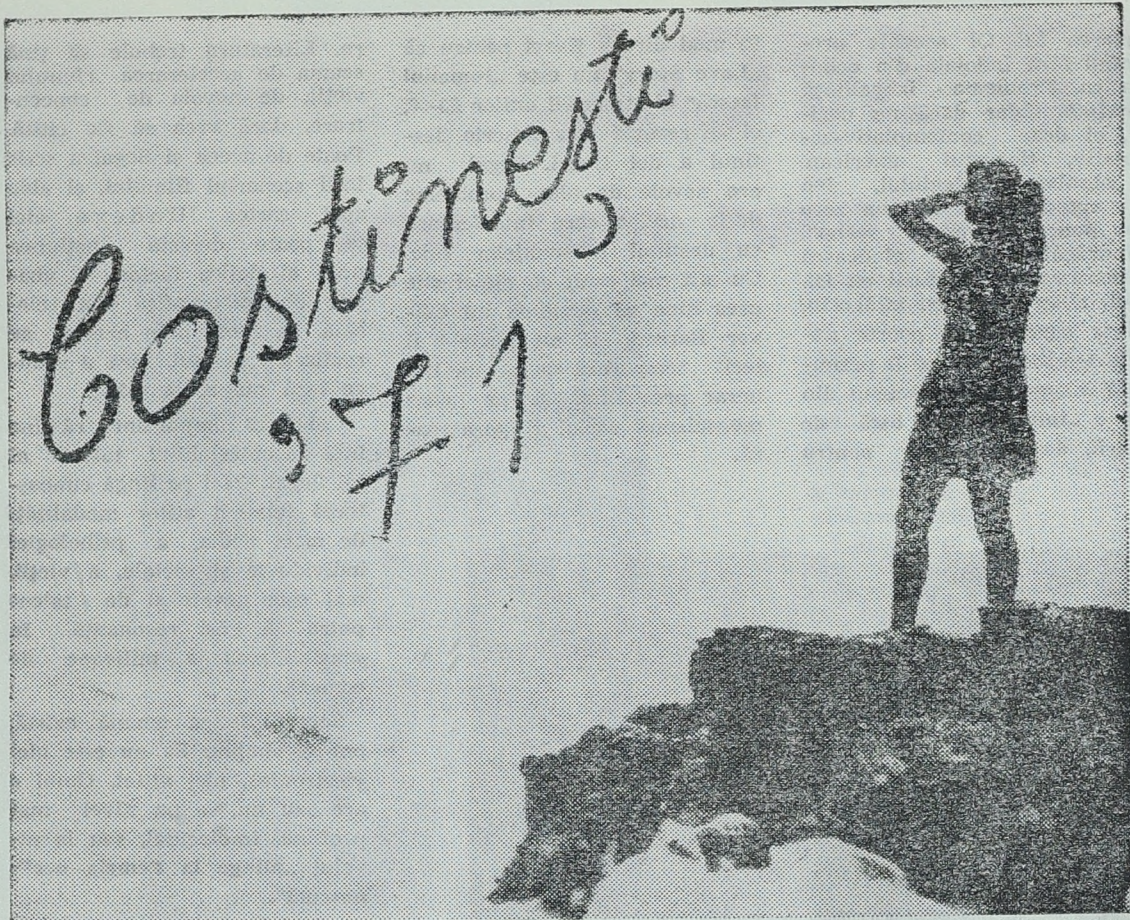
alții la fel de săraci ca noi”.

La absolvirea Dreptului, aceeași influență își spune cuvîntul, dublată, desigur, de considerente mai profunde: „O mulțime de firme începuseră să se bată între ele ca să-ni treacă numele (cu numeral cu tot!) în statele lor”. Am mai amintit, de asemenea, despre salariul rezultat din această concurență.

Printre rînduri se mai pot înțelege multe lucruri despre „taxele cam pipărate” din universități, colegii și spitale. Răzbat, fără îndoială, și reflecții depărtate ale discriminărilor, atunci cînd în drumul spre casa Barrett, Jennifer își simte pentru prima oară originea italiană ca un dezavantaj.

Fără îndoială că nu sînt vizate probleme sociale majore,

Fără a fi o capodoperă, „Love Story” apare cititorului de la început ca o carte bună. Nu numai datorită problematicii abordate, ci și prin realizare amestec egal de tehnică și artă, la propriu. Realizarea a ceea ce apare la interferența mai multor factori, a căror sinteză este expresia autenticei măiestrii a lui Segal. Primul citat este îndeobște concizivitatea, pe care scriitorul ar datora-o formației sale clasiciste. Ea este dusă la extremă chiar și în dialoguri, ceea ce nu constituie decît expresia faptului real că astăzi oamenii vorbesc, și trebuie să vorbească, mult mai puțin. Tehnicismul contemporan pretinde eficiență transmiterii informației. Aceasta se simplifică, vizează esențialul, utilizează canale multiple: sunet, lumină, culoa-

Poem de vacanță

Vacanța e un cîntec albastru
 durat între două game ale Cărții.
 Înseamnă mirosul de pîine
 al mărilor de grîu din cîmpie,
 fulgerarea vierzuie a pădurilor,
 nostalgia suflare-ascunsă a mării...
 Tăcerea rănită a marilor bulevarde
 sau
 pulsul scăzut al orașului
 în așteptare.
 Alchimie a sufletului-acum, vara,
 sub zodia fierbinte a Soarelui...
 Sunete de aur, aceste legănări
 ale timpului deasupra aceluiași
 tărîm al slovelor
 arcuite în strălucite răsfrîngeri
 peste răceala augustă a Științei
 peste cîntecul de lebadă al Poeziei.
 Vacanța e drumul necurmat
 la izvoare,
 e visul împlinit peste
 chemările și tăriile Patrici.

CONSTANTIN NOVACESCU

Chiar și accia dintre colegii
 noștri cititori care ar fi incli-
 nați să ne critice pentru că vor-
 bim de Costinești acum, cînd
 iarna bate la ușă, vor recunoaș-

te, credem, că oricît ar fi de
 experți în vacanțe la mare, o
 asemenea scenă nu prea au
 văzut cu propriii lor ochi...

Așa cum ne-am obișnuit, Costineștiul ne-a întâmpinat și anul acesta cu mari schimbări, parcă mai mari chiar decît ne-am fi așteptat. Acolo unde malul mării se ridică ceva mai abrupt a apărut o cochetă faleză (care parcă mi-a plăcut mai mult ca cea de la Eforie, chit că e poate de zece ori mai scurtă). Între această faleză și drumul ce duce la cantină se înalță acum variatele căsuțe din grupul A, care includ printre ele și noul sediu al cabinetului medical, o farmacie și multe, multe flori. Apoi, veteranii au tresărit, comparînd imediat cu amintirile, cînd au văzut noul Teatru de vară. Construit în zona extremității dinspre calea ferată, acesta e realizat în stilul unui amfiteatru antic, posedînd totodată instalații tehnice la nivelul zilelor noastre (baterii de reflectoare pe piloni, cabină de proiecție pentru toate tipurile uzuale de peliculă, mijloace moderne de sunet). Mai îmbucurător este faptul că s-a înțeles ca acest teatru să fie folosit așa cum merită, încît am putut vedea aici filme și piese de teatru de reală valoare artistică. Vecin cu teatrul, noul club, cu sălile sale de conferințe, discuții, lectură, jocuri, cu o bibliotecă bogată, cu o cofetărie bine garnisită, a cîștigat repede statornici adepți Acoperișul clubului, conceput în modalitatea unei terase vaste, a fost luat în stăpînire de cupluri presărate prin ingenioasele sale separeuri. Dacă la toate acestea ne-așteptam, cînd am văzut și Agenția de voiaj, cuvintele ne-au rămas în gît. Iată deci că absolut nimic nu mai lipsește Costineștiului pentru statutul de mică, dar completă stațiune maritimă!

La așa cadru, și-au spus probabil membrii comandamentului, așa organizare! Încît, de la remarcabila expeditivitate cu care a fost rezolvată cazarea, de la ordinea introdusă la cantină și pînă la programul impecabil de excursii și distracții, s-a declanșat o puternică și eficientă ofensivă contra pierderii timpului.

Dar ceea ce contează totuși, pentru o vacanță la mare, este prima impresie meteorologică, ori asta a fost minunată. O căldură din acelea cum și la mare cînd sînt fete frumoase, se întîlnește mai rar. Soarele ardea mai tare ca o reexaminare. Pînă și făimoasa „Briza costineștiensis” uita să ne mai răcorească în unele zile, cînd soarele parcă avea febră. E drept că în alte zile bătea zdravăn, și valuri mari și înspumate ca niște halbe cu guler ne îmbiau către verdele lor înșelător, într-o tainică alianță cu pietroaietele care mai zac pe ici pe colo, cu tot apelul nostru de anul trecut (Vezi „Micron” nr. 15). Dar și comandamentul veghea la acest pericol, încît după o savantă dozare a proporției de spumă și apă din mai sus sus menționatele valuri, ridică, pe un catarg înșifit în mijlocul plajei ca o frigare, un drapel albastru. Ceea ce însemna: Nu intrați în apă, ca să nu intrați... la apă!

Așa, viața noastră s-a scurs mai mult la orizontală, sub razele soarelui, ca într-o tîgaie în care se prăjesc cartofi pai. De

ci campionatul taberei!). Galeria timișoreană, cu o mare pondere de entuziasm feminin, a strivit orice rezistență adversă (la nevoie și prin lămuriri verbale directe între cei interesați, peste teren), și astfel echipa noastră a cîștigat detașat meciurile din calificări (8—3 cu Iașul, 5—1 cu Bucureștiul), urmînd o finală rejucată (mari emoții), pe care pînă la urmă am cîștigat-o pe merit (3—3 și 4—1 cu Clujul).

„Serile de la malul mării” și-au meritat deplin renumele. Nu mă gîndesc aici numai la fantezia de modă etalată în care supermini, maxi și midi, precum și toate culorile și stilurile, făcuseră o temporară pace, ci la programul variat care dăduse uitării situația din anii trecuți, cînd seara la Costinești însemna numai ringul de dans (și formația „Amicii”). Și acum ringul de dans era animat, și acum cînta formația „Amicii”, dar intervenea concurența spectacolelor de la teatru sau a discuțiilor de la club. Așa că seara nu se mai înregistra acel exod dinspre tabără spre stațiune sau spre restul litoralului, ci invers!

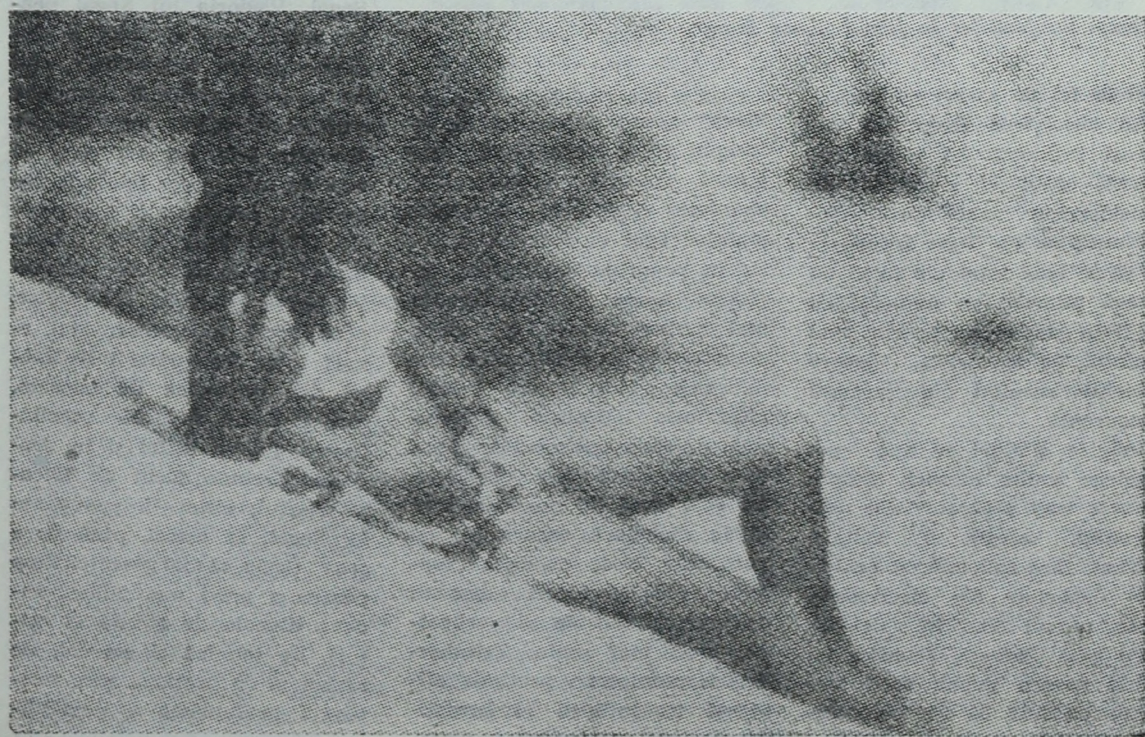
Cum spuneam, vestimentația era foarte variată. Și veselă, că înainte pentru ca cea mai mare stațiune turistică pentru tineret să așa e bine într-o stațiune pentru tineret. Dar nu am mai văzut, ca în anii trecuți, fioroase bărbi și costume de operetă, și parcă nu le-am dus de loc lipsa. Iată deci că s-a putut face un serios pas sfîrșit însă, n-am sfîrșit pînă nu a început fotbalul (Nu divizia A, reflecte, sub toate aspectele, adevărul nostru fel de a fi).

În ultimele zile de tabără, pe malul mării a sosit Chemarea de la Izvorul Mureș. Și peste o sută am format atunci prima brigadă de muncă patriotică a Costineștiului, care a activat la I.A.S. Mureș, angajîndu-se în competiție cu colegii de pe șantierul Institutului Politehnic „București”, de pe altelealte șantiere ale țării.

Așa a fost la Costinești, în august '71. Frumos, mereu mai frumos, încît vă zic „Servus, și la anul!”.

ARGUS

P.S. Cine a fost atunci acolo mă ține minte de la concursul de afoni.

Ce este, cum este și când este ALPINISMUL

Milioane de ani ne despart de ziua în care, dintr-o peșteră întunecată, ieșea la lumina zilei o ciudată făptură bipedă, cu o blană aruncată peste trupul pârșos, cu un ciomag în mină, și — pentru prima dată în istoria vieții — cu vagi scilipiri de inteligență sub chica-i zburliță. Și au trecut numai câteva mii de ani de la vremurile în care existența acestei făpturi — numită mai târziu OM — era încă aventură zi de zi; câteva mii de ani în care acea forță interioară — inteligența — înlătură tot mai mult și tot mai sigur imprezizibilul din drumul său, ajungând astfel, până în frumoasele noastre zile când primatul aventurii a fost înlocuit de cel al logicii reci și implacabile. Sumbrul ciomag s-a transformat într-un mic buton: un buton pentru lumină, alt buton pentru căldură, un buton pentru efort, alt buton pentru repaos... Printre milioanele de beneficiari permanenți ai acestui adevărat regat al Butonului, se află câteva mii de răzvrățiți periodici, care pentru fiorul unei clipe de aventură riscă totul (și încă ceva în plus). Fără îndoială printre aceștia se numără și alpinistii.

Alpinism. Cuvântul provoacă o reacție imaginativă instantanee celor ce cunosc acest sport doar din clișee: un perete vertical (uneori chiar dat peste cap), o coardă atârând de sus, și undeva, între cer și pământ, un om; și totul pare clar: se agață sus o coardă, omul se prinde de ea și începe să se cațere „voios”.

În realitate lucrurile nu stau chiar așa și pentru a le clarifica încerc să răspund la o triplă întrebare: ce este, cum este și când este alpinismul?

CE ESTE? Un sport ca celelalte, în care doi sau trei oameni se cațără cu ajutorul forței, curajului și îndemnării. Este sportul în care, fără a te deslipi de pământ — ba menținând un contact cât mai strâns cu forma lui primordială — stinca — trăiești senzația îmbătătoare a unui zbor lin, în care tot ce ține de condiția materială a ființei umane se dizolvă în bucuria victoriei asupra gravitației ce ucide orice înălțare. Un zbor lin? NU. O luptă încordată cu fiecare centimetru vertical, o ridicare chinuitoare în vârful bocancului pentru a ajunge la priza de deasupra ta sau o ghemuire năucitoare pentru a recupera scărița rămasă în pitonul de sub tine. Alpinismul? Un sport care te angajează total și definitiv, un sport în care un gest pripit poate însemna o cădere liberă de 20, 30... 80 de metri, oprită (sau nu), de coardă, iar un gest reflex poate însemna viața ta și a coechipierului; un sport care îți oferă cele mai complexe senzații, de la groaza și sentimentul unei inexplicabile eliberări trăite într-o cădere de vreo 150 de metri pe coasta înghețată a Vîrfului Mare din Retezat, până la fericirea profundă de după terminarea unui traseu dificil. Cam asta este — grosso modo — alpinismul.

CUM ESTE? Frumos, foarte, foarte frumos și greu.

CÂND ESTE? Atunci, când lumea te întreabă „da de ce urcați p'aici, că doară-i drum bun mintenaș mai încolo”.

Dar ce rost au asemenea întrebări, într-un oraș în care nici măcar la orizont nu se zărește coama unui deal? Simplu; orașul acesta, prin excelență de cimpie, are două cluburi sportive cu secții de alpinism, iar despre secția clubului Politehnica vreau să vă spun câteva cuvinte în cele ce urmează.

Secția a luat ființă în 1968 în cadrul Asociației sportive a cadrelor didactice din I.P.T., din inițiativa și sub directa supraveghere a profesorului dr. ing. Seracin Eugen cu un număr de 3 sportivi legitimați (doi cu clasificare sportivă) „Veteranii” — dacă pot fi numiți astfel sportivi ce participă și azi în competiții oficiale — formau un grup foarte restrâns: președintele secției, ș.l. ing. Uwe Grün, prof. Mocinski și doar un singur student, Frățilă C., care trecând peste greutățile inerente oricărui început ies împreună în primele duminici de lucru în munți; Retezatul, Cheile Nerei, Vadul Crișului, sint martorii primelor cășărări, ai primelor victorii pe traseele alpine. Până în 1969, anul primei participări într-un concurs oficial, numărul membrilor a crescut la 17 legitimați; „Alpiniada Liliaucului” din 1-3 mai 69 desfășurată în Cheile Nerei, este debutul pe plan competitiv; rezultatul: locul I și locul II pe asociații.

Crescând numărul studenților atrași de acest sport, secția se transferă la clubul universitar „Politehnica”; conducerea tehnică a secției este preluată de antrenorul Wild Francisc, numărul legitimaților crește la 27 iar 15 sportivi îndeplinesc în acest an normele de clasificare. Noul cadru organizatoric oferă condiții mai avantajoase de desfășurare a programului de antrenament și participări în competițiile interne; rezultatele obținute în această perioadă reflectă prompt noua situație, trecerea de la o perioadă de pionierat la o maturitate în creștere.

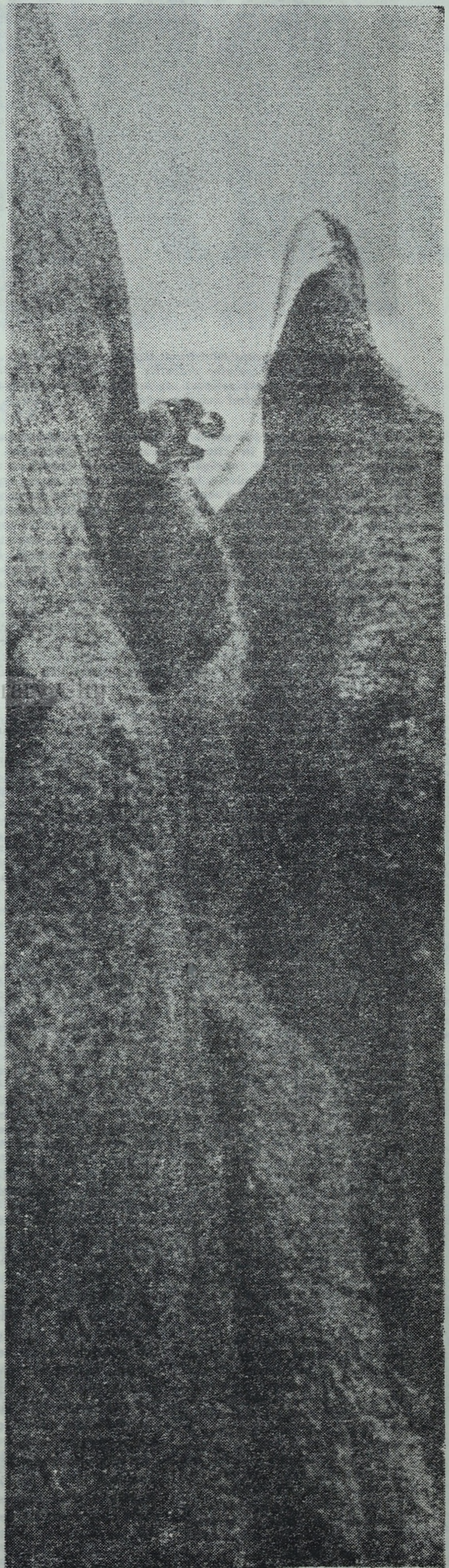
Dintre rezultatele obținute, cele mai frumoase ar fi: câștigarea primelor două ediții ale „Alpiniadei Banatului” și a „Cupei Banatului” din 1969 și 1970; ocuparea locului I în „Alpiniada de iarnă Timiș — Retezat 70”, câștigarea locului III în cadrul „Alpiniadei municipiului București” înaintea unor echipe cu vechi tradiții și net avantajate prin poziția lor geografică față de masivele montane cum ar fi cele ale cluburilor Politehnica Brașov, Dinamo Brașov, Stăruința Brașov, București, Iași, Zărnești, Tohan, Cluj.

În anul 1970 numărul ieșirilor pe teren s-a ridicat la 127 de trasee, majoritatea de dificultate mare 3 B, 4 A, (4 B fiind gradul maxim de dificultate stabilit de federația de specialitate), trasee situate în masivele Retezat, Paring, Țarcu, Păltiniș, Cheile Nerei, Cheile Șuşarei, Valea Cernei, Piatra Craiului, Piatra Mare, Bucegi, Făgăraș, Cheile Bicazului. (După cum se vede, cam peste tot pe unde sint trasee alpine).

Din simpla enumerare a acțiunilor secției este evident că îmbinarea dintre pasiunea membrilor și înțelegerea și sollicitudinea arătată de conducerea clubului a dus la un salt calitativ simțitor și la o comportare meritorie ca reprezentantă a acestui club cu o tradiție de o jumătate de secol. Un aport substanțial la rezultatele obținute de club până acum și care ne dă certitudinea obținerii unor rezultate tot atât de frumoase și pe viitor.

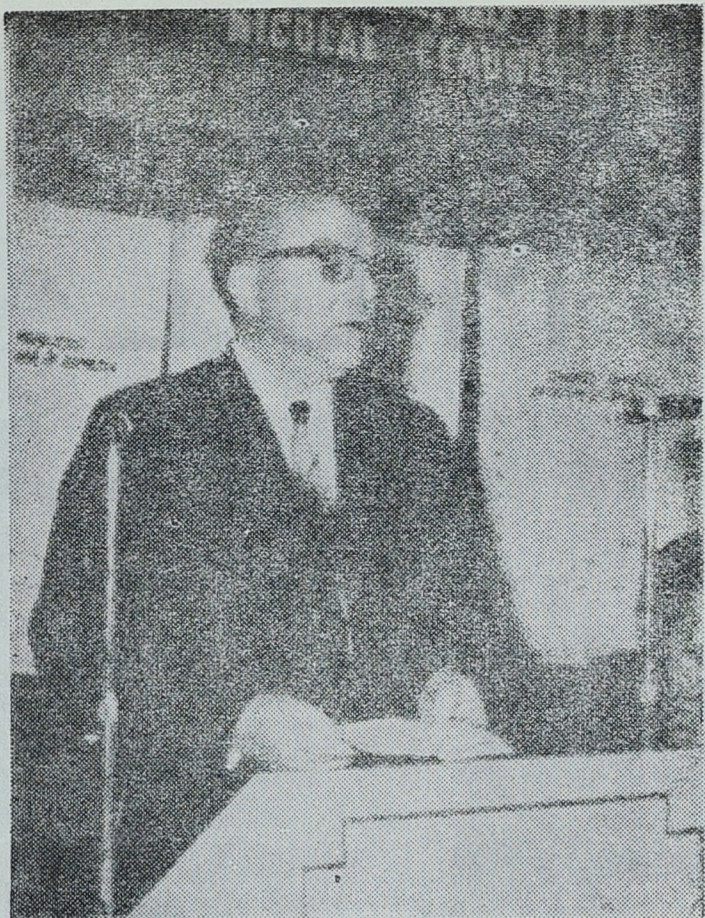
În încheiere nu pot decât să urez succes acestei grupe de pasionați și să vă adresez invitația de a veni printre ei.

LUCIAN CONEA

INTERVIUL NOSTRU

cu ing. Mihail Florescu, ministrul
industriei chimice

Profițând de prezența ministrului industriei chimice, ing. Mihail Florescu, în mijlocul cadrelor didactice și studenților Facultății de chimie industrială, i-am solicitat un interviu în completarea celor expuse de dînsul în cadrul mesei rotunde.

— V-am ruga, tovarășe ministru, să ne prezentați în cîteva cuvinte Combinatul de îngrășăminte care se construiește la Arad, deoarece studenții Facultății noastre sînt foarte interesați de această problemă.

În urmă cu un an de zile, poate și ceva înainte de Congresul al X-lea, conducerea partidului nostru a stabilit ca amplasarea uzinelor de îngrășăminte chimice să se facă după nevoile agriculturii pe tot teritoriul țării. Și atunci s-a făcut un calcul de optimizare a acestor amplasamente, care a dus la stabilirea marilor unități ale industriei chimice de îngrășăminte pe tot cuprinsul țării, bineînțeles, concentrînd unități mai multe acolo unde agricultura cere o cantitate mai mare de îngrășăminte. Pentru Cîmpia Tisei și partea aceasta din Banat s-a hotărît amplasarea la Arad a unei mari unități.

Această unitate va avea următorul profil: în prima sa etapă, o linie de amoniac cu compresoare centrifugale și o singură sobă de sinteză, o linie foarte modernă, și instalațiile pentru producția îngrășămintelor concentrate în azot-fosfor-potasiu. Aceste tehnologii în momentul de față sînt complet achiziționate; proiectele pentru realizarea uzinei sînt încheiate; lucrările pe platforma de la Arad vor începe cu lucrări de organizare în luna mai și cu lucrări de bază încă în toamna aceasta. Pînă în 1974 această mare uzină trebuie să intre în funcțiune cu prima sa etapă. Etapa următoare în seamă, înainte de orice, dublarea liniilor existente, dacă în această perioadă nu vor mai interveni și alte elemente mai eficiente în materie de îngrășăminte chimice, ceea ce deocamdată nu se prevede; acest sistem de produse concentrate complexe granulate N.P.K. se pare că e unul din cele mai eficiente pentru agricultură.

Vom începe angajările personalului pentru această uzină, probabil din anul 1972. Uzinele sînt complet automatizate, vor lucra probabil pe baza calculatoarelor de procese. Numărul de ingineri și economiști care vor fi angajați pentru această uzină va fi foarte mare în raport cu numărul total de salariați.

— Care sînt perspectivele de dezvoltare ale chimiei nucleare în țara noastră, în concordanță cu obiectivele planului de zece ani de dezvoltare a energiei?

În primul rînd aș dori să vă spun că în programul energetic în acest deceniu nu are o pondere prea mare energia nucleară, că de asta se leagă apoi și chimia nucleară. Și această pondere nu e prea mare fiindcă încă această energie este mai scumpă, iar rezervele noastre pentru realizarea energiei hidroenergetice și energiei termice pe bază de lignit — știți că s-au descoperit rezerve foarte mari de lignit — sînt încă mari; aceste tehnologii încă dau o producție energetică mai ieftină decît producția rezultată din energia nucleară. Totuși în acest deceniu se va trece la construcția primei unități de mare capacitate de 400 MW, și pînă la sfîrșitul deceniului probabil încă una sau două asemenea unități. Dar, deocamdată, așa cum vă spuneam, prevederile în domeniul energiei vor fi dominate în acest deceniu în țara noastră încă de posibilitățile hidroenergetice pe care le avem — și aceasta e legată de toată politica apelor — și cele pe bază de cărbuni. În acest domeniu preocupările principale cad în sarcina Comitetului pentru energia nucleară din țara noastră, și, inclusiv, preocupările din domeniul chimiei nucleare, așa că noi, ca industrie chimică, nu facem decît să sprijinim acțiunile Comitetului pentru energia nucleară pentru pregătirea în acest domeniu al dezvoltării noastre.

— Care sînt principiile după care se stabilește în perspectivă dezvoltarea subramurilor industriale noastre chimice?

Sigur, s-ar putea întreba care sînt criteriile dezvoltării în general în chimie. Pentru această problemă noi am elaborat nenumărate studii, inclusiv studii de conjunctură, studii de conjunctură internă și externă.

O dezvoltare a unei ramuri sau subramuri în chimie este determinată de nevoile noastre proprii sau de nevoile de export. Industria chimică a devenit una din ramurile de bază ale exportului țării noastre. V-aș da cîteva exemple: din exportul mondial de sodă calcinată, România deține în momentul de față 15%, ceea ce este o cifră impresionantă; sau în exportul de sodă caustică pe scară mondială deținem un procent de aproape 12%. Vor crește exporturile de

materiale plastice, de fibre și fire sintetice, de cauciucuri sintetice; vor crește exporturile chimiei fine, ale chimiei de mic tonaj — coloranți, medicamente, reactivi, acești copolimeri atît de valoroși pentru toate produsele auxiliare. Deci orice dezvoltare pe care o avem se determină pe baza nevoilor interne și a posibilităților de export.

În viitor noi vom întări foarte mult studiile de conjunctură, studii pe care le obținem prin Institutul de conjunctură de pe lângă Ministerul Comerțului Exterior, pentru conjunctura internațională, și studiile pe care le întreprindem în colaborare cu toate celelalte ministere pentru a determina nevoile noastre interne.

— Se vorbește, în ultimul timp, despre un viitor Institut central pentru perfecționarea cadrelor din industria chimică. Ne-ar interesa, tovarășe ministru, obiectivele și modul de organizare al acestuia.

După cum știți, Comitetul Central a stabilit un program de perfecționare a cadrelor, de reciclare a cadrelor, care trebuie să ne asigure acest progres tehnic și economic în viteza despre care am vorbit. Nu e posibil cu cunoștințele absolventului din 1960 să se lucreze în 1970 în industria chimică, decît cu riscul de a

rămîne mult în urmă și a nu ține pasul cu vremea. Nu va fi posibil ca absolventul din 1970 al unui institut politehnic să țină ritmul dezvoltării industriei chimice dacă nu va continua să-și perfecționeze cunoștințele, nici chiar din 1975. Problema reciclării în vederea îmbunătățirii cunoștințelor, a actualizării cunoștințelor, este o problemă hotărîtoare pentru a menține industria chimică la progresul tehnic care se realizează în momentul de față în lume.

Din aceste motive, pe baza indicațiilor și hotărîrii Comitetului Central, Ministerul Industriei Chimice a elaborat un sistem de reciclare, de la muncitorul calificat din fabrică, pînă la director. Muncitorii calificați îi vom recicla în uzine, măștrii și tehnicienii îi vom recicla în școlile noastre profesionale. Desigur, vom avea în mod direct nevoie de sprijinul Facultății de chimie pentru reciclarea inginerilor, și sînt convins că vom găsi înțelegerea necesară pentru a realiza reciclarea inginerilor cu corpul profesoral al Facultății de chimie, pe lângă specialiștii din ministere care se vor ocupa de această problemă.

Pentru pregătirea directorilor, a inginerilor șefi, a economiștilor șefi, a unor cadre de înaltă specialitate din domeniile ciberneticii moderne cu aplicații în chimie. Minis-

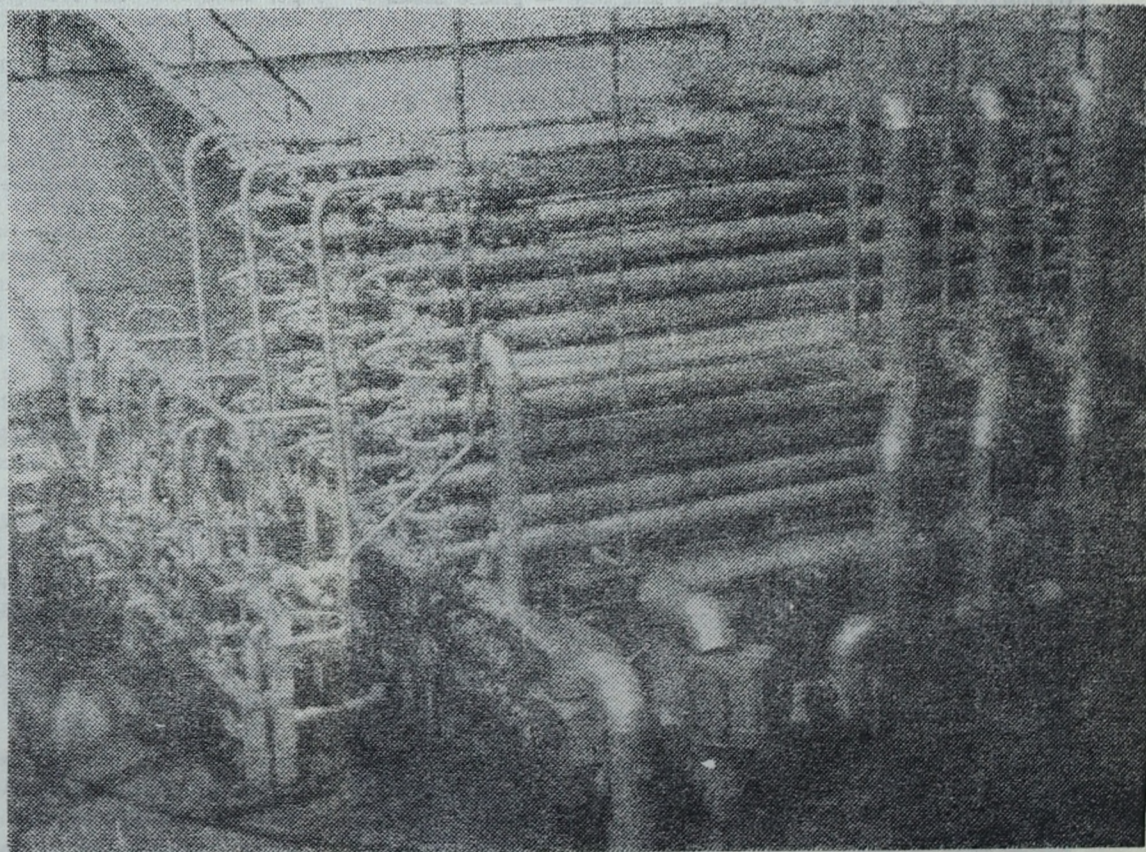
terul va înființa un Institut central de perfecționare. Sigur, folosim experiența existentă în momentul de față la C.E.P.E.C.A. — deși C.E.P.E.C.A. se referă la probleme economice de ansamblu; noi vom merge pe adîncirea acestor probleme nu numai în domeniul economic, dar și în domeniul tehnic, tehnologic, în domenii științifice. Pregătirea unui director al unei mare cominat chimic astăzi cere cunoștințe științifice, tehnice, tehnologice, economice și organizatorice de mare anvergură, pentru că altfel nu se pot obține eficiențele cerute acestor cadre care răspund de exploatarea instalațiilor atît de moderne și care costă atît de mult.

Desigur, în elaborarea programelor pentru cursurile de perfecționare a cunoștințelor cadrelor superioare din industria chimică vom face apel la corpul profesoral din toată țara, și atunci cînd ne vom adresa și Facultății de chimie din Timișoara, sîntem convinși că vom primi sprijinul necesar unei asemenea activități, atît de complexe — și noi ne dăm seama de lucrul acesta — unei activități de o foarte mare răspundere, care trebuie să pregătească acele virfuri ale chimiei românești care să ducă mai departe dezvoltarea acestei ramuri atît de importante.

MAGDA ROSENFELD

ADRIAN NOVAC

LIVIU COTOARCA

**Colegiul
de
redacție**

Redactor-șef : ADRIAN NOVAC

Redactori-șefi adjuncți : DAN DUBINĂ și LIVIU COTOARCA

Secretar de redacție : LUCIAN CONEA

NEONELA SAVU, ȘTEFAN CSERNY, MIHAI SURUGIU, DAN COJOCARU, CONSTANTIN NOVACESCU, EMIL AVRAM, VIRGIL PASCU

Grafica : CALIN POPA

Fotoreporterii : GHEORGHE TEODOSE și DAN DINCULESCU